

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீ ரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீ ரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியார் ஸமேத ஸ்ரீபூவராஹ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பராசரபட்டர் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி பராசரபட்டர் அருளிச்செய்த கைசிக புராண வ்யாக்யானம்

(மூலமும், வ்யாக்யானம் - பாராயணம் செய்வதற்கு ஏற்றபடி)

பாசி தூர்த்துக் கிடந்த பார்மகளுக்குப் பண்டொரு நாள்
மாசுடம்பில் நீர் வாரா மானமிலாப் பன்றியாம்
தேசுடைய தேவர் திருவரங்கச்செல்வனார்
பேசியிருப்பனகள் பேர்க்கவும் பேராவே

தொகுப்பு

ஸ்ரீ அஹோபில தாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

(Email: sridharan_book@yahoo.co.in)

கைசிக மாஹாத்ம்யம் – ஓர் அறிமுகம்

இது வராஹ புராணத்தின் 48-வது அத்யாயத்தில் உள்ளது. ஸங்கீத சாஸ்திரத்தில் உள்ள கைசிகம் என்ற ராகத்தின் மேன்மையை இந்தப் பகுதி கூறுகிறது. இந்த ராகத்தில் பாடுபவன் என்ன பலன் பெறுகிறான் என்று கூறுகிறது.

திருகுறுங்குடியில் உள்ள நம்பியைக் குறித்துப் பாடுவதற்காக ஒரு சண்டாளன் (மிகவும் தாழ்ந்த பிறவி) கார்த்திகை மாதம், சுக்ல ஏகாதசியில் கோயிலுக்குச் சென்று கொண்டிருந்தான். போகும் வழியில் இவனை விழுங்க ஒரு பிரம்மரக்ஷஸ் ஒடி வந்தது. அதனிடம் சண்டாளன், “நான் கோயிலுக்குச் சென்று, எம்பெருமானுக்குப் பாடி விட்டு வரும்போது உனக்கு இரையாகிறேன்”, என்று கூறிவிட்டுச் சென்றான். அவன் மீண்டும் வரும்போது அந்த பிரம்மரக்ஷஸ் சண்டாளனிடம், “எனக்கு உனது உடல் வேண்டாம்; உன்னுடைய பாடல் பாடிய பலனை எனக்கு அளிப்பாயாக. இதன் மூலம் சோமசர்மன் என்ற அந்தணனாகிய நான், எனது சாபம் நீங்கப் பெறுவேன்”, என்றது. ஆனால், சண்டாளன் அந்தப் பலனை அளிக்க விரும்பவில்லை. இறுதியாக அவன், “நான் பாடிய பாடலின் ராகமான கைசிக ராகத்தின் பலனை அளித்து உனது பாவத்தை நீக்குகிறேன்”, என்று கூறி அப்படியே செய்தான். உடனே அந்த பிரம்மரக்ஷஸ் அந்தணன் ஆனான். ஆக கீழே உள்ளவை கவனிக்கத்தக்கவை:

- கைசிக ராகத்தில் படிக்க வேண்டும்
- கார்த்திகை சுக்லபக்ஷ த்வாதசியில் படிக்க வேண்டும்
- இதற்கு ஸ்வாமி பராசரபட்டர் வ்யாக்யானம் அருளிச் செய்திருப்பது மிகவும் உயர்ந்தது. இதனை பட்டர், வராஹ அவதாரம் எடுத்த ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு முன்பாகப் படித்துக் காட்டினார்.

குறிப்பு – இனி கீழே உள்ளவற்றை அப்படியே பாராயணம் செய்யவேண்டும். அடியேனின் எளிய தமிழ் நடை, பாராயணப் பகுதிகளில் சேராது.

சிறப்புத் தனியன்கள்

(அவரவர்கள் ஸம்பிரதாயப்படி பொதுத் தனியன்கள் கூறிவிட்டு இவற்றைக் கூறவும்)

1. ஸ்ரீ பராசர பட்டார்ய ஸ்ரீரங்கேச புரோஹித:
ஸ்ரீவத் ஸாங்கஸுத: ஸ்ரீமாந் ச்ரேயஸே மேஸ்து பூயஸே
2. நமஸ்தேஸ்து வராஹாய லீலையோத்தரதே மஹீம்
குரமத்ய கதே யஸ்ய மேரு: கணகணாயதே
3. ப்ரளயோ தந்வத் உத்தீர்ணம் ப்ரபத்யேஹம் வஸுந்தராம்
மஹாவராஹ தம்ஷ்ட்ராக்ர மல்லீகோச மதுவ்ரதாம்

அவதாரிகை

“வேதோகிலோ தர்மமூலம்” என்றும், “பித்ருதேவ மநுஷ்யாணாம் வேதச்சக்ஷு: ஸநாதநம்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே அதீந்த்ரியங்களான தத்வஹித புருஷார்த்தங்களான வேதங்களுக்குப் பரிகர பூதங்களான வித்யா ஸ்தாநங்கள் பத்து. இவற்றில் :

- சிசைஷ்யானது – வர்ணங்களினுடைய உச்சாரண விசேஷ ப்ரதிபாதந பாத்ரத்திலே தத்பரமாகையாலும்;
- நிருக்தமானது – வர்ண ஸாமாந்யாதிகளைக் கொண்டு பதார்த்த விசேஷ ப்ரதிபாதநத்திலே தத்பரமாகையாலும்;
- சந்தோ விசிதியானது – வர்ண ஸங்க்யா விசேஷ நியத காயத்ர்யாதிச் சந்தோமாத்ர ப்ரதிபாதகமாகையாலும்;
- வ்யாகரணமானது – வர்ண ஸமுதாயாத்மகங்களான பதங்களினுடைய ஸாதுத்வாஸாதுத்வமாத்ர வ்யாப்ருதமாகையாலும்;
- கல்பஸூத்ரங்கள் – பதஸங்காத்ரூப வ்யாக்ய விசேஷ சோதித கர்மாநுஷ்டாந விசேஷ கல்பநா ப்ரவ்ருத்தங்களாகையாலும்;
- ஜ்யோதிஷமானது – யதா சாஸ்த்ராநுஷ்டேயங்களான கர்மங்களை யதா காலமநுஷ்டிக்கும்படி காலவிசேஷ ப்ரதர்சந ப்ரதானமாகையாலும்;
- ந்யாய சாஸ்த்ரமானது – ப்ரமாணாதி ஷோடச பதார்த்த வ்யவஹாரமாத்ர ப்ரதிஷ்டாபகமாகையாலும்;

- மீமாம்ஸையானது – ஸோபப்ரும்ஹணங்களான வேதங்களினுடைய வசந வ்யக்தி விசேஷ நிர்தாரணார்த்த யுக்தி விசேஷ ப்ரதிஷ்டாபகமாகையாலும்;
- உபப்ரும்ஹணங்கள் தன்னில் தர்ம சாஸ்த்ரங்கள் – கர்மபாகோப ப்ரும்ஹண ப்ரதாநங்களாகையாலும்;
- ப்ரஹ்மபாகோபப்ரும்ஹண ப்ரதாநங்களான இதிஹாஸ புராணங்களில் இதிஹாஸங்கள் தர்மாதி புருஷார்த்த விசேஷ ஸ்வரூபத்தை முன்னிட்டுக் கொண்டு ப்ரவ்ருத்திக்கையாலே தத்வ ப்ரதிபாதகத்தில் விளம்பித ப்ரத்யயங்களாகையாலும், இவைகள் தத்வஹித புருஷார்த்த ப்ரதிபாதநத்தில் அப்ரயோஜகங்களாக்கக் கடவன.

புராணங்கள் பரதத்வ பரமஹித பரமபுருஷார்த்தங்களில் ஸாஷாதுப ப்ரும்ஹணங்களாகக் கடவன. புராணங்கள் தன்னில் – “ஸங்கீர்ணாஸ்ஸாத்விகாச்சைவ ராஜ ஸாஸ்தமாஸாஸ்ததா” என்று கல்ப விசேஷங்களை விபஜித்து,

யஸ்மிந் கல்பே து யத் ப்ரோக்தம் புராணம் ப்ரஹ்மணா புரா தஸ்ய தஸ்ய து மாஹாத்மயம் தத் ஸ்வரூபேண வர்ண்யதே அக்நே: சிவஸ்ய மாஹாத்மயம் தாமஸேஷு ப்ரகீர்த்யதே ராஜஸேஷு ச மஹாத்மயமதிகம் ப்ரஹ்மணோ விது: ஸங்கீர்ணேஷு ஸரஸ்வத்யா: பித்ருணாம்ச நிகத்யதே ஸாத்விகேஷ்வத கல்பேஷு மாஹாத்மயமதிகம் ஹரே தேஷுவேவ யோக ஸம்ஸித்தா கமிஷ்யந்தி பராம் கதீம்

என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸாத்விக கல்பங்களிலே ஸத்வோத்தரனான ப்ரஹ்மாவாலே ப்ரோக்தங்களாய், “மஹாந் ப்ரபுர்வை புருஷ: ஸத்வஸ்யைஷு ப்ரவர்த்தக:” என்கிறபடியே ஸத்வ ப்ரவர்த்தகனான பரமபுருஷனுக்கு ப்ரதிபாதகங்களாய்,

“ஸத்வாத் ஸஞ்ஜாயதே ஜ்ஞானம்” என்றும்
“ஸத்வம் விஷ்ணு ப்ரகாசகம்” என்றும்

சொல்லுகிறபடியே அஜ்ஞான, ஸம்சய, விபர்யயங்கள் தீரும்படி பரதத்வாதி விசேஷ நிச்சாயகங்களான ஸாத்வீக புராணங்களே முமுக்ஷுக்களுக்கு உபஜீவ்யங்களாகக் கடவன.

ஸாத்விக புராணங்கள் தன்னில் இதர வக்த்ருகங்களான புராணங்களிற் காட்டில் பரம ஸத்வ ஸமாச்ரயனான பகவான் வக்தாவாக ப்ரவ்ருத்தமான புராணமே உத்க்ருஷ்டமாகக் கடவது.

பகவத் வாக்யங்கள் தன்னிலும் “கள்ளவேடத்தைக் கொண்டு போய்ப் புறம் புக்கவாறும் கலந்தசுரரை உள்ளம் பேதம் செய்திட்டு உயிருண்டவுபாயங்களும்” என்கிறபடியே “திண்கழல்காலசுரர்க்குத் தீங்கிழைக்குந் திருமால்” என்கிறபடியே ஸர்வேச்வரன் ஆஸுர ப்ரக்ருதிகளுடைய மோஹனார்த்தமாக அருளிச் செய்யும் வார்த்தைகள் ஸாத்விகர்களுக்கு உபஜீவ்யங்களாகா.

மற்றுமிவனுடைய அவஸ்தா விசேஷங்களில் வாக்யங்களைப் பார்த்தால் பரமபத நிலயன் அருளிச் செய்யும் வார்த்தை பரன் வாக்யமாகையாலே பந்தமில்லாதார் கேட்கும்படியாயிருக்கும். சஷீராப்திநாதன் வாக்யங்களைப் பார்த்தால் கடலோசையோடே கலந்து அர்த்த ப்ரத்யாயகமாகாது.

மத்ஸ்யரூபியானவன் வாக்யத்தைப் பார்த்தால் ஒருகாலும் கரையேற்ற மற்றவன் வார்த்தையாகையாலே ஜடாசய ஸம்பந்தம் தோற்றும்படியாயிருக்கும். கூர்ம ரூபியானவன் வார்த்தையைப் பார்த்தால் கம்பீரர் கலங்கவும் ஸ்திரர் பிரமிக்கவும், கீழ்மை விடாமலிருக்குமவன் சொல்லும் வார்த்தையாகையாலே மேற்கொள்ளும் வார்த்தையாயிராது.

ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹன் வாக்யம் கழுத்துக்குமேலொருபடியும் கீழொருபடியுமாகையாலே ப்ரதோஷோதிதமாயிருக்கும். ஸ்ரீவாமநன் வாக்யம் அடியிற் சொன்னபடியன்றிக்கே விஷய பதமாயிருக்கும். இவ்வளவுமன்றிக்கே கவியாயிருப்பானொருத்தனளவிலே கண்ணழிவையுடைத்தாயிருக்கும். பரசுராமன் வாக்யம் பரசுதாரணம் பண்ணி ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் சஷமை விட்டவன் வார்த்தையாகையாலே ப்ரத்யயம் பிறக்கும்படியிராது.

சக்ரவர்த்தித்திருமகன் வாக்யம் கபிகளோடே கலந்து புண்ய ஜனபாதா பர்யந்தமாயிருக்கும். பலபத்ரன் வாக்யம் ஸர: ஸ்ரோதஸ்ஸாலே தாழப்போவாரையும் உத்பத ப்ரவ்ருத்தராக்கினவன் வார்த்தையாகையாலே மத விகாரம் தோற்றியிருக்கும். அவ்வளவன்றிக்கே சுத்த வர்ணமாயிருக்கச் செய்தேயும் கலப்பையுடையவன் வார்த்தையாகையாலே விச்வஸிக்கவொண்ணாதபடியாயிருக்கும்.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் வாக்யம் பிறந்தவன்று தொடங்கி கைவந்த களவிலே காணலாம் படியாயிருக்கும். கல்க்யவதாரத்தின் வாக்யம் வரப்போகிறதென்றிருக்குமது போக்கி ஒருவருக்கும் கை வந்திருக்கும் வார்த்தையன்று. அவ்வளவன்றிக்கே அனுமானித்தறிய வேண்டியதாயிருக்கும்.

இப்படிக்கொரு அந்யதாசங்கை பண்ணவொண்ணாதபடி

“ஏனத்தினுருவாகி நிலமங்கையெழில் கொண்ட ஞானத்தினொளியுரு” என்றும்,
“ஏனத்துருவாயிடந்த ஞானப்பிரான்” என்றும்

சொல்லுகிறபடியே ஸம்யக்ஞானோபகாரகனாகையாலும் “பன்றியாயன்று பாரகங்கீண்ட பாழியானாழியானருளே நன்று நானுய்ய” என்று ஜ்ஞானவான்கள் விச்வஸித்துக் கைக்கொள்ளும்படியான க்ருபாதிசயத்தையுடையவனாகையாலும், “ஆதி முன்னேன மாகிய அரணாய மூர்த்தியானது நம்மையாளுமரசே” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ரக்ஷகத்வ பூர்த்தியையுடையவனாகையாலும், “இருங்கர்ப்பகஞ்சேர் வானத்தவர்க்கு மல்லாதவர்க்கும் மற்றேல்லாயெவர்க்கும் ஏனத்துருவாயிடந்த ஞானப்பிரானையல்லா லில்லை நான் கண்ட நல்லது” என்று ஆழ்வாரும் ப்ரதம ப்ரபந்தத்திலே ஸர்வர்க்கு மிவனையொழிய ரக்ஷகாந்தமில்லையென்று அறுதியிட்டு, சரம ப்ரபந்தத்தின் முடிவிலும், “நீலவரையிரண்டு பிறை கவ்வி நிமர்த்ததொப்பக் கோல வராகமொன்றாய் நிலங்கோட்டி டைக் கொண்ட வெந்தாய் நீலக்கடல் கடைந்தாயுன்னைப் பெற்றினிப் போக்குவனோ” என்றும் அவதாரங்களெல்லாம் கிடக்கச் செய்தே இந்த அவதாரத்தில் தாம் அந்தமில் பேரின்பம் பெற்றபடியை அருளிச் செய்கையாலும்.

அவனுடைய ரக்ஷகத்வமானது உத்தாரகமான ரக்ஷகத்வமாகையாலும், இப்படியிவன் பண்ணுகிற ரக்ஷணம் வாத்ஸல்ய மூலமென்று தோற்றும்படி “ஏனமாய் நிலங்கீண்ட என்னப்பனே” என்றும், “அப்பனூன்றியிடந்தெயிற்றில் கொண்ட நாள்” என்றும் வாத்ஸல்யா விநாபூதமான பித்ருத்வமிவனுக்குண்டென்று சொல்லுகையாலும் வராஹ அவதாரமே ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாகக் கடவது.

ஸகல லோக பிதாவான இவனை ஸகல லோக மாதாவான பூமிப்பிராட்டி பிரஜைகளுக்கு ஹிதமேதென்று ப்ரசநம் பண்ண ப்ரவ்ருத்தமான புராணமாகையாலே, இப்புராண மெல்லாப் புராணங்களிலும் உத்க்ருஷ்டமாகக் கடவது. இது ஸர்வேச்வரன் நாச்சியாரைப் பார்த்தருளிச் செய்யும் வார்த்தையாகையாலே, “பாம்பணையார்க்கும் தம் பாம்பு போல் நாவுமிரண்டுளவாய்த்து” என்கிறபடியே இதுவும் உபாலம்ப விஷயமாகிலோவென்னில் அவ்வார்த்தையும் “செம்மையுடைய திருவரங்கர் தாம் பணித்த மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தை விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர்” என்றறிந்திருக்கச் செய்தேயும், விச்வேஷ க்வேசம் பொறுக்கமாட்டாதபடியான த்வராதிசயத்தாலே “பாம்பணையார்க்கும் தம் பாம்பு போல் நாவுமிரண்டுளவாய்த்து” என்று அநந்தபுஜக ஸம்ஸர்க்க தோஷத்தாலே பொய்யாகிறதோவென்று அதிசங்கை பண்ணினாளித்தனை.

இவ்வார்த்தை அப்படியன்றிக்கே “பார்வண்ண மடமங்கை பத்தர்” என்கிறபடியே நாச்சியார் பக்கலுண்டான பாவபந்தத்தாலே ப்ரளயார்ணவமக்னையான இவளை அதில் நின்று மேலெடுத்து, இவளுடைய க்லேசத்தைத் தவிர்த்து வைத்தவளவிலும், ஸம்ஸாரார்ணவமக்னரான தன் ப்ரஜைகளினுடைய து:க நிவ்ருத்திக்கொரு ஸுகரோபாயம் காணாமையாலே விஷண்ணையாயிருக்கிற இவளைக் கண்டருளின பகவான் இவள் தேறும்படியாகச் சொன்ன வார்த்தையாகையாலே அதிசங்கை பண்ண வேண்டியதில்லை.

ஆகையாலே, அவஸ்தாந்தாந்தரங்களிற் போலன்றிக்கே, வராஹாவஸ்தையில் தமக்கருளிச் செய்யும் வார்த்தை தப்பாரென்னுமர்த்தத்தை:

பாசி தூர்த்துக் கிடந்த பார்மகளுக்குப் பண்டொரு நாள்
மாசுடம்பில் நீர் வாரா மானமிலாப் பன்றியாம்
தேசுடைய தேவர் திருவரங்கச்செல்வனார்
பேசியிருப்பனகள் பேர்க்கவும் பேராவே

என்று நாச்சியார் தாமே அருளிச்செய்தார்.

ஆகையாலிந்தப் புராணமெல்லாப் புராணங்களிலும் உத்க்ருஷ்டமாகத் தட்டில்லை. எங்ஙனையென்னில் இப்புராணந்தன்னில் பகவானருளிச் செய்த உபாயங்களெல்லாத் திலும் காண ரூபமான உபாயமே அத்யந்தோத்க்ருஷ்டமாகக் கடவது. இவர் பல உபாயங்களருளிச் செய்யக் கேட்டருளின நாச்சியார் உபாயங்களெல்லாம் கிடக்கச் செய்தே இக்கான ரூபமான உபாயத்தைத் தாம் பற்றி:

பாற்கடலுள்பையற்றுயின்ற பரமனடி பாடி – என்றும்,
ஓங்கியுலகளந்த உத்தமன் பேர் பாடி – என்றும்,
தூமலர்கள் தூவித் தொழுது வாயினால் பாடி – என்றும்,
நாராயணன் மூர்த்தி கேசவனைப் பாடவும் நீ – என்றும்,
பாவாயெழுந்திராய் பாடிப் பறை கொண்டு – என்றும்,
நின்முற்றம் புகுந்து முகில் வண்ணன் பேர் பாடி – என்றும்,
மனத்துக்கினியானைப் பாடவும் நீ – என்றும்,
கிள்ளிக் களைந்தானைக் கீர்த்திமை பாடி – என்றும்,
பங்கயக் கண்ணானைப் பாட – என்றும்,

மாற்றாரை மாற்றழிக்க வல்லானைப் பாட – என்றும்,
 தூயோமாய் வந்தோம் துயிலெழப் பாட – என்றும்,
 திருத்தக்க செல்வமும் சேவகமும் யாம் பாடி – என்றும்,
 கோவிந்தா உன் தன்னைப் பாடிப்பறை கொண்டு - என்றும்

இவரருளிச் செய்யக் கேட்ட உபாயங்களெல்லாத்திலும் இவள் திருவுள்ளத்துக்கேறத் தான் பாடின பாட்டிலே அநுஷ்டித்துக் காட்டின உபாயம் இதுவேயாயிருக்கும். ஆகையாலே, பல ப்ரதேசங்களிலும் தாம் பாடின பாட்டை அருளிச் செய்து, பாடவல்ல நாச்சியார் என்னும் பேர் பெற்றபடியாலும் இக்கீத ரூபமான உபாயமே முக்யமாகக் கடவதென்று நாச்சியாரைப் பார்த்தருளிச் செய்தருளினார்.

அவதாரிகை ஸம்பூர்ணம்

மூலமும் வ்யாக்யானமும்

1. ஜாகரே து விசாலாஷ்டி ஜாநதோ வாப்யஜாநத:
 யோ மே ப்ரகாயதே கேயம் மம பக்த்யா வ்யவஸ்தித:

பட்டர் வ்யாக்யானம் - இந்த ச்லோகத்தில் தமக்குப் பாடுவான் பாடும்படியை அருளிச் செய்கிறார் - பாடவல்லானெருத்தன் ஜாகரவ்ரத நிஷ்டனாய், ப்ராஹ்மே முஹூர்த்தே சோத்தாய என்கிறபடியே ப்ராஹ்மமான முஹூர்த்தத்திலே வந்து, நாம் முகம் கொடுத்துக் கேட்கிலுமாம். நாம் ஜகத்ரக்ஷண சிந்தையிலே அந்யபராயிருக்கிலுமாம், நம்முடைய குணபதாநங்களை உள்ளீடாக வைத்துப் புணர்க்கப்பட்ட காதைகளை ஒரு பலத்தையும் நினையாமல் நம்முடைய பக்கல் பக்த்யதிசயத்தோடோடே நமக்கே பாடக் கடவன் - என்று நாச்சியாரைப் பார்த்து அருளிச் செய்கிறார்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - “ சிறப்பாக பாடக்கூடிய ஒருவன் ப்ரஹ்ம முஹூர்த்தத்தில், நமக்குத் திருப்பள்ளியெழுச்சி பாடவேண்டும் என்று எண்ணியவனாக, நமது திருக்கல்யாண குணங்களை உணர்த்தும் விதமாக கூறப்படுகின்ற சரிதங்களை, எந்தப் பலனையும் எதிர்பாராமல், நம் மீது பக்தி வைத்து நமக்கே பாடுவானாக”, என்று வராஹப்பெருமான் பூமிப்பிராட்டியிடம் தன்னைக் குறித்து பாடுபவனின் லக்ஷணம் அருளிச்செய்கிறார்.

2. யாவந்தி த்வக்ஷராண்யஸ்ய கீயமானே யசஸ்விநி
தாவத் வர்ஷ ஸஹஸ்ராணி ஸ்வர்க்க லோகே மஹீயதே

வ்யாக்யானம் - இப்படி உம்முடைய புகழையும் நம்முடைய புகழையும் உள்ளீடாக வைத்துப் புணர்க்கப்பட்ட காதைகளை நமக்குப் பாடினால், அந்தக் காதைகளுக்குண்டான அக்ஷரங்களுக்கு, இசையாலே மேலேற்றமாக ஓரோரக்ஷரங்களுக்கும் ஆயிரமாயிரம் ஸம்வத்ஸரம் ஸ்வர்க்க லோகத்திலேயிருக்கும் காணும் நம்பாடுவான் - என்றருளிச் செய்கிறார்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - (இங்கு நம்பாடுவான் என்பது சண்டாளனுக்குப் பட்டர் இட்ட பெயராகும்) எம்பெருமான் பிராட்டியிடம், “இப்படியாக என்னுடைய புகழ், என்னுடைய புகழ் ஆகியவற்றை உணர்த்தும் விதமாக இருக்கின்ற சரிதங்களை நம் முன்பாக விண்ணப்பம் செய்தால் கிட்டுவது என்ன? அந்தச் சரிதங்களில் உள்ள ஒவ்வொரு அக்ஷரமும் பாடப்படும்போது, எத்தனை முறை ஆரோஹணம் மற்றும் அவரோஹணம் அடையுமோ, அத்தனை ஆயிரம் ஆண்டுகள், அவற்றைப் பாடுபவன் ஸ்வர்கத்தில் இருப்பான்”, என்றான்.

3. ரூபவாந் குணவாந் சுத்த: ஸர்வதர்ம ப்ருதாம் வர:
நித்யம் பச்யதி வை சக்ரம் வஜ்ரஹஸ்தம் ந ஸம்சய:

வ்யாக்யானம் - அவன் ஸ்வர்க்க லோகத்திலிருக்கும்ளவும் அங்குள்ளாரெல்லாராலும் வடிவழகியனுமாய், குணவானுமாய் ஸ்வர்க்க ஸுகத்திலே ஸக்தனுமன்றிக்கே, ஸர்வ தர்மங்களையும் அறிந்து, அங்கும் நம்மை மறவாமலிருக்கிற இவன், அத்தேசத்துக் கதிபதியான இந்தரன் தன் ஆயுதத்துடனே வந்து சேவித்து நிற்க, அபாங்கவீக்ஷணம் பண்ணியிருக்கும் காணும் நம்பாடுவான் - என்றருளிச் செய்கிறார்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - அவன் ஸ்வர்க்கத்தில் இருக்கும்போது, அங்குள்ள அனைவரையும் விட அழகுள்ளவனாகவும், சிறந்த குணம் கொண்டவனாகவும், இப்படிப்பட்ட உயர்ந்த நிலையில் உள்ளபோதும் என்னை மறக்காமல் இருப்பவனாகவும், ஸ்வர்க்கத்தின் அதிபதியான இந்திரன் தன் வஜ்ர ஆயுதத்துடன் வந்து வணங்கப் பெற்றவனாகவும் இருப்பான்.

4. மத் பக்தச்சாபி ஜாயேத இந்த்ரேணைகபதே ஸ்தித:
ஸர்வ தர்ம குண ச்ரேஷ்ட: தத்ராபி மம லுப்தக:

வ்யாக்யானம் - இப்படி இந்திரன் சேவித்துக் கொண்டிருக்கச் செய்தேயும் இந்த்ரனைப் போலே அங்கு நம்மை மறந்திருக்கையின்றிக்கே, நமக்கு ஆராதனங்களான கர்மங்களைச் செய்து, நம்மையே அனுஸந்தித்துக் கொண்டிருப்பான் நம்பாடுவான் - என்றருளிச் செய்கிறார்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - இப்படியாக இந்திரன் அவனை வணங்கியபடி உள்ளபோதிலும், நம்மைப் பாடுபவன் இந்திரன் போன்று நம்மை மறக்காமல் இருப்பான். எனது ஆராதனைகளை என்னும் கர்மங்களை விடாமல் செய்தபடி, எப்போதும் என்னையே எண்ணியபடி இருப்பான்.

5. இந்த்ரலோகாத் பரிப்ரஷ்டோ மம கேயபராயண:
ப்ரமுத்த: ஸர்வ ஸம்ஸாரைர் மம லோகஞ்ச கச்சதி

வ்யாக்யானம் - இந்த்ரலோகத்திலிருக்குமளவும் அங்குள்ளாரெல்லாரையும் அழைத்துப் பாட்டுக் கேட்பிக்குமளவன்றிக்கே, நம்மை நினைத்துப் பாடிப் போருகையாலே, அங்கு நின்றும் இவனைக் கொண்டு போய் நம் பெரிய வீட்டிலே ஏதத் ஸாம காயநாஸ்தே என்று எப்போதும் நமக்கே பாடியிருக்கும்படி வைத்தோம் காணும் - என்றருளிச் செய்கிறார்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - இவன் இந்திர லோகத்தில் உள்ள காலம் வரை, என்னை நினைத்தபடி, என்னைப் பாடியபடி இருப்பதுடன், அங்குள்ள அனைவரையும் அழைத்து அந்தப் பாடல்களை கேட்கும்படிச் செய்கிறான். இதனால் இவனை அங்கிருந்து எடுத்து, நமது பரமபதத்தில் எப்போதும் எனக்கே பாடிக் கொண்டு இருக்கும்படியாகச் செய்தேன்.

6. ஏவந்து வசநம் ச்ருத்வா தத்ப்ரஸாதாத் வஸுந்தரா
வராஹ ரூபிணம் தேவம் ப்ரத்யுவாச சுபாநநா

வ்யாக்யானம் - இப்படி வராஹநாயனார் அருளிச் செய்யக் கேட்டு, திருவுள்ளத்திலுக்கப்பெல்லாம் திருமுகத்திலே தோற்றும்படி அலர்ந்த திருமுகத்தை யுடையவளாய்க் கொண்டு ஸ்ரீவராஹநாயனாரைப் பார்த்து பூமிப்பிராட்டி ஓர் வார்த்தை விண்ணப்பம் செய்கிறாள்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – இப்படியாக வராஹப்பெருமாள் கூறியதைக் கேட்ட பூமிப்பிராட்டி, தன்னுடைய மனதில் உள்ள மகிழ்ச்சி அனைத்தும் மலர்ந்த தனது திருமுகத்தில் தோன்றும்படியாக வராஹப்பெருமானிடம் பின்வருமாறு விண்ணப்பம் செய்தாள்.

7. அஹோ கீதப்ரபாவோ வை யஸ்த்வயா பரிகீர்த்தித:
கச்ச கீதப்ரபாவேந ஸித்திம் ப்ராப்தோ மஹாதபா:

வ்யாக்யானம் - வேதங்களாதல், ருஷிகளாதல் சொல்லுகையன்றிக்கே தேவரீர் தாமே அருளிச் செய்யும்படியாயிருந்தது. இப்படிக் கொத்த கீதப்ரபாவத்தாலே தேவரீர் திருவடிகளைப் பெற்றவன் யாவனெருவன், அவனை அருளிச் செய்யவேணும் – என்று விண்ணப்பம் செய்தாள்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – பூமிப்பிராட்டி எம்பெருமானிடம், “வேதங்கள் மற்றும் ரிஷிகள் ஆகியவர்கள் கூறுவது அல்லாமல் நீங்களே உங்களைப் பாடுவானின் மேன்மையை உணர்த்தும்படி இருப்பதால், அவனுடைய மேன்மை எல்லையற்றது என்றாகிறது. இப்படியாக உயர்ந்த பாடல்கள் கொண்டு உம்முடைய திருவடிகளை அடைந்தவன் யார் என்பதை அருளிச் செய்ய வேண்டும்”, என்றாள்.

ஸ்ரீ வராஹ உவாச

இப்படி விண்ணப்பஞ் செய்த பூமிப்பிராட்டியைப் பார்த்து வராஹநாயனாரருளிச் செய்கிறார்.

8. ச்ருணு தத்வேந தே தேவி! கத்யமாநம் யசஸ்விநம்
யஸ்து கீதப்ரபாவேந ஸித்திம் ப்ராப்தோ மஹாதபா:

வ்யாக்யானம் – “பாம்பணையார்க்கும் தம் பாம்பு போல் நாவுமிரண்டுளவாய்த்து” என்று நீர் நம்மைச் சொல்லும்படி உம்மோடு நாம் ரஸித்துச் சொல்லுகிற வார்த்தையாக நினையாதே. இது ஸத்யமான வார்த்தையாயிருக்கும். யாவனொருவன் நம்மைப் பாடி நம் பெரிய வீடு பெற்றான், அவனைச் சொல்லுகிறோம் காணும், கேளீர் – என்றருளிச் செய்கிறார்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – இப்படியாகத் தன்னிடம் விண்ணப்பித்த பூமிப்பிராட்டியிடம் வராஹப்பெருமாள், ”பாம்பின் மீது சயனித்துள்ளவனுக்குப் பாம்பு போன்ற நாக்கும் இரண்டு என்று என்னைப் பற்றி எண்ணி விடாதே. நான் இப்போது கூறும் சொற்களை உன்னுடைய லீலைகளில் மயங்கிக் கிடப்பதால் கூறும் பொய்யான சொற்கள் என்று நினைத்துவிடாதே. நான் இப்போது கூறப்போவது சத்யம் சத்யம் ஆகும். ஒருவன் நம்மைக் குறித்துப் பாடி, நமது பரமபதம் பெற்றான். அவனைப் பற்றி கூறுகிறேன்”, என்றான்.

9. அஸ்தி தக்ஷிண திக்பாகே மஹேந்த்ரோ நாம பர்வத:

தத்ர சக்ரீரநதீ புண்யா தக்ஷிணே ஸாகரங்கமா

வ்யாக்யானம் - வாரீர் பிராட்டியே! தக்ஷிண திக்கிலே மஹேந்த்ரமென்றொரு பர்வதம் ப்ரஸித்தமாயிரா நின்றது. அவ்விடத்தில் சக்ரீரநதி என்றொரு நதியானது தக்ஷிண ஸமுத்ர காமிநியாயிரா நின்றது.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – தென் திசையில் மஹேந்த்ரம் என்ற ஒரு மலை உள்ளது. அங்கு ஓடும் பாலாறு என்னும் நதியானது, தென் சமுத்திரத்தில் சென்று கலக்குகிறது.

10. தத்ர ஸித்தாச்ரமே பத்ரே சண்டால: க்ருதநிச்சய:

தூராத ஜாகரணே காதி மம பக்த்யா வ்யவஸ்தித:

வ்யாக்யானம் - முன்பு நீரும் நாமும் குறுங்குடியாகக் கட்டியிருந்த ஆச்ரமத்திலே பாபயோனியில் பிறந்தானொருவன் நமக்குப் பாடவேணும் என்று ஸங்கல்பித்து ஜாகரவ்ரத நிஷ்டனாய், மேலும் நம்பக்கல் பக்தியோடே ப்ராஹ்ம முஹூர்த்தத்திலே வந்து தன் ஜாத்யநுகுணமாக தூரத்திலே வந்து நின்று பாடினான் காணும் – என்றருளிச் செய்தார்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – எம்பெருமான் பிராட்டிடம், “முன்பு நீயும் நானும் சிறிய குடிசை கட்டிக் கொண்டு, அந்த ஊரில் (திருக்குறுங்குடி) வசித்து வந்தோம். அங்கு மிகவும் தாழ்ந்த பிறப்பில் பிறந்த ஒருவன், நமக்கு முன்பாகப் பாடவேண்டும் என்று உறுதி கொண்டவனாக, அன்றாடம் நாம் திருப்பள்ளி எழும் பாடவேண்டும் என்னும் விரதம் பூண்டு, பக்தியுடன் ப்ராஹ்ம முகூர்த்தத்தில் மிகுந்த தூரத்திலிருந்து வந்து பாடியபடி இருந்தான்”, என்றான்.

11. ஏவந்து காயமாநஸ்ய கதா: ஸம்வத்ஸரா தச
 ச்வபாகஸ்ய குணஜ்ஞஸ்ய மத்பக்தஸ்ய வஸுந்தரே

வ்யாக்யானம் - இப்படி அந்த்யஜாதியிலே பிறந்திருக்கச் செய்தேயும், நம் குணாநுஸந்தானத்தைப் பண்ணி, நமக்கு பக்தனாய் வந்து, இப்படி பத்து ஸம்வத்ஸரம் பாடினான் காணும் - என்றருளிச் செய்கிறார்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - இப்படியாகத் தாழ்ந்த பிறப்பை அடைந்துள்ளபோதிலும், எனது திருக்கல்யாண குணங்களைப் புகழ்ந்தபடி, நமக்குப் பக்தனான அவன் பத்து ஆண்டுகளாகப் பாடியபடி இருந்து வந்தான்.

12. கௌமுதஸ்ய து மாஸஸ்ய த்வாதச்யாம் சுக்லபக்ஷகே
 ஸுப்தே ஜநே கதே யாமே வீணாமாதாய நிர்யயௌ

வ்யாக்யானம் - பின்பொரு கார்த்திகை மாஸத்தில் சுக்லபக்ஷ த்வாதசியின் ராத்ரி ஒரு யாமத்துக்கு மேல் எல்லாருமுறங்கினவளவிலே, தான் ஜாகரவ்ரத நிஷ்டனாகையாலே உணர்ந்திருந்து, நாமிருக்கிறவிடத்திலே வந்து, நமக்குப் பாடுவதாகக் கையும் வீணையுமாய்க் கொண்டு தன் வீட்டில் நின்றும் புறப்பட்டான் காணும் - என்றருளிச் செய்தார்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - இப்படி இருக்கையில், ஒரு கார்த்திகை மாதம் சுக்லபக்ஷ த்வாதசி இரவின் இரண்டாவது ஜாமத்தில், அனைவரும் உறங்கிக் கொண்டிருந்த நேரம் வந்தது. அப்போது இவன் நம்மைத் திருப்பள்ளி எழுச்செய்யப் பாடவேண்டும் என்பதை மறக்காமல், நாம் உள்ள இடத்திற்கு வந்து, நம் முன்பாகப் பாட எண்ணியவனாக, கையில் வீணையுடன் தன் வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டான்.

13. ததோ வர்த்மநி சண்டாலோ க்ருஹீதோ ப்ரஹ்மரக்ஷஸா
 அல்பப்ராண: ச்வபாகோ வை பலவாந் ப்ரஹ்மரக்ஷஸ:

வ்யாக்யானம் - அநந்தரம் நடுவழியிலே வந்தவளவிலே, ஒரு ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸின் கையிலகப்பட்டான். அந்த ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு ஊன்மல்கிமோடு பருத்தவளாகையாலே பலவானாயிருந்தான். நம்பாடுவான் நினைந்து நைந்து உள்கரைந்துருகிறவனாகையாலே துர்பலனாய் இருந்தான் காணும் - என்றருளிச் செய்தார்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – அப்படி வரும்போது வழியில் ஒரு ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸின் பிடியில் இவன் சிக்கினான். அந்த ப்ரஹ்மரக்ஷஸ் மிகுந்த பலசாலியாக இருந்தது. ஆனால் நம்பாடுவானோ (அந்தச் சண்டாளன்), என்னை நினைத்து நினைத்து உருகிய உள்ளம் காரணமாக, உடலில் பலம் இல்லாதவனாக இருந்தான்.

14. து:க்கேந ஸ து ஸந்தப்தோ ந ச சக்தோ விசேஷ்டிதும்
உவாச வசநம் மந்தம் மாதங்கோ ப்ரஹ்மராக்ஷஸம்

வ்யாக்யானம் - நம்பாடுவான் பலவானல்லாமையாலே பராக்ரமித்து விடுவித்துக் கொண்டு போக ஸமர்த்தனாகவில்லை. ப்ரஹ்மண ஜாதியுமல்லாமையாலே, ஒரு பஞ்சாதியைச் சொல்லி விடுவித்துக் கொள்ளவும் ஸமர்த்தனாகவில்லை. நம்முடைய பக்கல் பரந்யாஸமே பண்ணி ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸைப் பார்த்து மதுரமாக ஒரு வார்த்தை சொன்னான் காணும் – என்றருளிச் செய்தார்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – அவனுக்குப் பலம் இல்லை என்பதால், வீரத்தை காட்டித் தப்பிச் செல்ல இயலவில்லை. அந்தணன் இல்லை என்பதால், ஏதோ ஒரு மந்த்ரம் தந்த்ரம் செய்து தப்பவும் இயலவில்லை. இதனால் அவன் என் மீது பாரத்தை வைத்து விட்டு, ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸிடம் இனிமையாகப் பேசத் தொடங்கினான்.

15. கச்சாமி ஸந்தோஷயிது மஹம் ஜாகரணே ஹரிம்
காநேந புண்டரீகாக்ஷம் ப்ரஹ்மராக்ஷஸ முஞ்ச மாம்

வ்யாக்யானம் - “சிற்றஞ்சிறுகாலே வந்துன்னைச் சேவித்து” என்கிறபடியே ஸர்வேச்வரனைப் பாடிப் பறைகொள்ளப் போகிறவனாயிருக்கிற என்னை விடா யென்றான் காணும் – என்று அருளிச் செய்கிறார்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – நம்பாடுவான் ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸிடம், “ஸர்வேச்வரனைப் பாடி, அவன் அளிப்பவற்றைப் பெற வேண்டிய என்னை நீ விடுவாயாக”, என்று கூறினான்.

16. ஏவம் உக்த: ச்வபாகேந பலவாந் ப்ரஹ்மராசுஷஸ:
அமர்ஷவசமாபந்நோ ந ச கிஞ்சித் தம் அப்ரவீத்

வ்யாக்யானம் - இப்படி நம்பாடுவான் சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டு ப்ரஹ்மராசுஷஸும் அதிக்ரமாய், வார்த்தையும் சொல்லாதே உதாஸித்திருந்தது காண் – என்கிறார்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - இதனைக் கேட்ட ப்ரஹ்மராசுஷஸு, ஏதும் பேசாமல் அவனை அலக்ஷ்யமாகப் பார்த்து நின்றது.

17. ஆத்மாநம் ப்ரதிதாவந்தம் சண்டாலோ ப்ரஹ்மராசுஷஸம்
கிம் த்வயா சேஷ்டிதவ்யம் மே ய ஏவம் பரிதாவஸி

வ்யாக்யானம் - இப்படி கோபாக்ராந்தனாய் மேல் விழுந்து வருகிற ப்ரஹ்மராசுஷஸைப் பார்த்து மீளவும் நம்பாடுவான் ஒரு வார்த்தை சொன்னான். நீ இப்படி என் பேரில் ஓடி வந்து செய்யப் போகிறதென்ன காணுமென்றான் - என்கிறார்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - மிகுந்த கோபத்துடன் தன் மீது விழும்படியாக வரும் ப்ரஹ்மராசுஷஸிடம் நம்பாடுவான், "இப்படி வரும் நீ, ஓடி வந்து என்ன செய்யப்போகிறாய்?" என்றான்.

18. ச்வபாகவசநம் ச்ருத்வா ததோ வை ப்ரஹ்மராசுஷஸ:
உவாச வசநம் கோரம் மாநுஷா ஹாரலோலுப:

வ்யாக்யானம் - அந்த ப்ரஹ்மராசுஷஸு, நம்பாடுவான் சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டு, தன் பசியாலே மாநுஷ மாம்ஸத்திலாசையுடைத்தானதாய்க் கொண்டு இவனைப் பார்த்து ஒரு க்ரமமான வார்த்தை சொல்லிற்று காணுமென்கிறார்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - அந்த ப்ரஹ்மராசுஷஸு நம்பாடுவானின் சொற்களைக் கேட்டது. ஆயினும், மிகுந்த பசி காரணமாகவும், மனித மாமிஸத்தை உண்ணவேண்டும் என்னும் ஆசை காரணமாகவும் இவனைப் பார்த்துச் சீற்றத்துடன் பேசத் தொடங்கியது.

19. அத்ய மே தச ராத்ரம் வை நிராஹாரஸ்ய கச்சத:
தாத்ரா த்வம் விஹிதோ மஹ்யமாஹார: பரிதோ மம

வ்யாக்யானம் – “நிகரிலவன் புகழ் பாடியிளைப்பிலம்” என்று நீ பத்து ஸம்வத்ஸரம் பாடி இளைப்பற்றுத் திரிகிறாய்; நான் பத்து நாளுண்டு காண் பட்டினியே இளைத்துத் திரிகிறேன். ஆகையாலே, நமக்கு தைவம் ஆஹாரமாய்க் கல்பித்து வைத்த உன்னை விடுவேனோ என்று சொல்லிற்று காணும் என்கிறார்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – ப்ரஹ்மரக்ஷஸ் நம்பாடுவானிடம், “நீ பத்து ஆண்டுகள் நீண்ட தூரம் சென்று பாடி இளைத்து நிற்கிறாய். நான் பத்து நாட்களாக உண்ணாமல் இளைத்து நிற்கிறேன். தெய்வமாகவே பார்த்து எனக்கு ஏற்ற ஆகாரமாக உன்னை அனுப்பியுள்ளது. உன்னை விடுவேனோ?”, என்றது.

20. அத்ய த்வாம் பக்ஷயிஷ்யாமி ஸவஸாமாம்ஸ சோணிதம்
தர்ப்பயித்வா யதா ந்யாயம் யாஸ்யாமி ச யதேப்ஸிதம்

வ்யாக்யானம் - இப்போது நானுன்னை விடுவதில்லை. உன் அவயங்களைத் தனித்தனியே பிரித்து, உன் சரீரத்தின் ருதிர மாம்ஸாதிகளைக் கொண்டு தேவதாராதநம் பண்ணி, என் பசியும் தீர்த்துக் கொண்டு எனக்கிஷ்டமானபடி போவேன் என்று சொல்லிற்று காணும் - என்கிறார்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – உனது உடல் உறுப்புகளைத் தனியாக எடுத்து, உன்னுடைய உடலின் இரத்தம் மற்றும் மாமிசங்களை நான் வணங்கும் தேவதைக்கு ஆராதனமாக அளிப்பேன். அதன் பின்னர் அவற்றை உண்டு, எனது பசியைத் தீர்த்து கொண்டு, என் வழியே செல்வேன்.

21. ப்ரஹ்மரக்ஷோ வச: ச்ருத்வா ச்வபாகோ கீதலாலஸ:
ராக்ஷஸம் சந்தயாமாஸ மம பக்த்யா வ்யவஸ்தித:

வ்யாக்யானம் - இப்படி ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டு, நம்பாடுவான் சரீரஹானி பர்யந்தமான ஆபத்து வந்தவளுவிலும் நம்பக்கல் பக்த்யதிசயத்தாலே வ்யவஸ்திதனாய், நமக்குப் பாடவேண்டுமென்கிற ஆசையாலே அந்த ரக்ஷஸ்ஸை அனுவர்த்தித்து நன்மையான ஒரு வார்த்தை சொன்னான் காணும் – என்று அருளிச் செய்தார்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – இதனைக் கேட்டு நம்பாடுவான், தன்னுடைய உயிருக்கு ஆபத்து வந்தபோதிலும், நம் மீது கொண்ட பக்தி காரணமாக, நமக்குப் பாட வேண்டும் என்ற ஆசையால் ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸிடம், நன்மை அளிக்கக்கூடியபடி பேசினான்.

22. ச்ருணு தத்வம் மஹாபாக பக்ஷயோஹம் ஸமுபாகத:
அவச்யம் ஏதத் கர்த்தவ்யம் தாத்ரா தத்தம் யதா தவ

வ்யாக்யானம் - வாராய் மஹாபாகனே! யாதார்த்தம் சொல்லுகிறேன். நீ கேள். நீ சொன்னபடியே உனக்கு நான் பக்ஷயமாகக் கடவேன். ப்ரஹ்மா கல்பித்தபடி செய்ய வேண்டியது உனக்குமெனக்கும் அவச்யம்தான் என்று சொன்னான் காணும் நம்பாடுவான் – என்று அருளிச்செய்தார்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – நம்பாடுவான் அதனிடம், “நீண்ட கைகள் கொண்டவனே! நான் கூறுவதை சற்று கேட்பாயாக. நீ கூறியபடியே நான் உனக்கு உணவாவேன். நான்முகன் உனக்கும் எனக்கும் எழுதி வைத்தபடி செய்வது அவசியமே ஆகும்”, என்று தொடங்கினான்.

23. பச்சாத் காதஸி மாம் ரக்ஷோ ஜாகரே விநிவர்த்திதே
விஷ்ணோ: ஸந்தோஷணார்த்தாயம் ஏதத் வ்ரதம் உத்தமம்

வ்யாக்யானம் - வாராய் ரக்ஷஸ்ஸே! எனக்கொரு நியமமுண்டு. ஸர்வேச்வரனுடைய ப்ரீத்யர்த்தமாக ஜாகரவ்ரதமென்றொரு வ்ரதமுண்டு. அது முடித்து நான் மீளவும் வருகிறேன். என்னை உனக்குப் பக்ஷயமாகக் கொள்ளக் கடவாய் என்று சொன்னான் காணும் நம்பாடுவான் – என்கிறார்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – எனக்கு ஒரு கடமை உள்ளது. ஸர்வேச்வரன் மகிழும் பொருட்டு, ஜாகர வ்ரதம் என்னும் கர்மம் எனக்கு உள்ளது (ஜாகரவ்ரதம் என்றால் எம்பெருமானைத் திருப்பள்ளி எழுப்புதல் என்பதாகும்). அதனை முடித்துவிட்டு நான் மீண்டும் இங்கு வருகிறேன். உனது உணவாக என்னை ஏற்றுக் கொள்வாய்.

24. ரக்ஷ மாம் வ்ரதபங்காத் வை தேவம் நாராயணம் ப்ரதி
ஜாகரே விநிவ்ருத்தே து மாம் பக்ஷய யதேப்ஸிதம்

வ்யாக்யானம் - பகவானைப் பற்றி நானேறிட்டுக் கொண்ட வ்ரதத்துக்கு பங்கம் வராமல் நீ என்னை ரக்ஷிக்க வேண்டும். இந்த ஜாகரவ்ரதம் ஸமாப்தமானவாறே உன் மனஸ்ஸுக்கு சரிப்போனபடி என்னை பக்ஷயமாகக் கொள்ளக் கடவாய் என்று சொன்னான் காணும் நம்பாடுவான் - என்கிறார்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – எம்பெருமான் விஷயமாக நான் கைக்கொண்ட இந்த விரதத்திற்குத் தடை ஏற்படாமல் நீயே காக்க வேண்டும். அந்த விரதம் முடிந்தவுடன், உன் மனதிற்கு எது சரி என்று தோன்றுகிறதோ, அதன்படி என்னை உண்பாயாக.

25. ச்வபாகஸ்ய வச: ச்ருத்வா ப்ரஹ்மரக்ஷ: க்ஷுதார்திதம்
உவாச மதுரம் வாக்யம் ச்வபாகம் தத் அநந்தரம்

வ்யாக்யானம் - இப்படி நம்பாடுவான் சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டு பசியாலே இளைத்திருக்கிற ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸானது இனிதாக ஒரு வார்த்தை சொல்லிற்று காணும் - என்கிறார்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – இதனைக் கேட்ட, பசியால் வாடியபடி நின்ற ப்ரஹ்மரக்ஷஸ் இனிமையாகக் கூறத் தொடங்கியது.

26. மோகம் பாஷஸி சண்டால புநரேஷ்யாம்யஹம் த்விதி
கோ ஹி ரக்ஷாமுகாத் ப்ரஷ்டஸ் தந்முகாயாபி வர்த்ததே

வ்யாக்யானம் - வாராய் சண்டாளா! உன் ஜன்மத்துக்கீடாக இருந்தது நீ சொன்ன வார்த்தை. போய் மீண்டு வருகிறேனென்று நேராய் அஸத்யமே சொன்னாய். எவனாகிலும் ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸின் கையிலகப்பட்டுத் தப்பித்துக் கொண்டு போய், மீண்டு வந்து அதன் கையிலகப்படுவனோ என்று சொல்லிற்றென்கிறார்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – ப்ரஹ்மரக்ஷஸ் நம்பாடுவானிடம், “சண்டாளனே! உன்னுடைய தாழ்ந்த பிறப்புற்கு ஏற்றது போலவே உனது சொற்களும் தாழ்வாகவே உள்ளது. யாராவது என் போன்றவனிடம்

அகப்பட்டுத் தப்பிச் சென்று, மீண்டும் தானாகவே வந்து அகப்பட்டுக் கொள்வானா? நீ சரியான பொய் கூறுகிறாய்”, என்றது.

27. பஹவ: ஸந்தி பந்தாநோ தேசாச்ச பஹவஸ் ததா
ஆத்மதேசம் பரித்யஜ்ய பரேஷாம் கந்து மிச்சஸி

வ்யாக்யானம் - இவ்வழியொழியப் பலவழிகளுண்டு; இத்தேசமொழியப் பல தேசங்களுமுண்டு. உன்னுடைய தேசத்தை விட்டு தேசாந்தரம் போவதாக நினைக்கிறாயென்று சொல்லிற்று - என்கிறார்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - இந்த வழியைத் தவிர்த்து உனது இருப்பிடத்தை அடைய பல வழிகள் உள்ளன. இந்த தேசத்தைத் தவிர நீ வசிக்க பல தேசங்கள் உள்ளன. உனது இருப்பிடத்தை விட்டு வேறு இருப்பிடம் செல்லுகிறாய் போலும் (அதாவது, இந்த வழியே மீண்டும் வராமல் அவன் தப்பிக்கக் காரணம் கூறுவதாக ப்ரஹ்மரக்ஷஸ் இவற்றைக் கூறுகிறது).

28. ஸ்வ சரீர விநாசாய ந சாகச்சதி கச்சந
ரக்ஷஸோ முகவிப்ரஷ்ட: புநராகந்து மிச்சஸி

வ்யாக்யானம் - தனக்கு சரீரநாசம் பிறக்குமிடமறிந்திருக்கச் செய்தே, அந்த இடத்தைக் குறித்து யாரேனுமொருவர் வருவாருமுண்டோ? ரக்ஷஸ்ஸின் கையிலகப்பட்டுத் தப்பிப்போய் மீண்டு வருகிறேனென்று நேராக அஸத்யமே சொன்னாய்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - தன்னுடைய உடல் ஓர் இடத்திற்குச் சென்றால் அழிந்துவிடும் என்று அறிந்த ஒருவன், அந்த இடத்தை விரும்பி வருவானா? என்னிடமிருந்து தப்பிச் சென்று, மீண்டும் என்னிடமே வருவேன் என்று பொய் கூறுகிறாய்.

29. ராக்ஷஸஸ்ய வச: ச்ருத்வா சண்டாலோ தர்ம ஸம்ச்சரிதம்
உவாச மதுரம் வாக்யம் ராக்ஷஸம் பிசிதாசநம்

வ்யாக்யானம் - இப்படி இந்த ரக்ஷஸ்ஸு சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டு, நம்பாடுவானும் இந்த ரக்ஷஸ்ஸைப் பார்த்து தர்ம ஸம்யுக்தமாகவும் இனிதாகவும் ஒரு வார்த்தை சொன்னான் காணும் - என்கிறார்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – இப்படியாகக் கூறிய ப்ரஹ்மரசஷஸ்ஸின் சொற்களைக் கேட்ட நம்பாடுவான், அதனிடம் தர்மத்தின் வழி நிற்பதாகவும், இனிமையாகவும் உள்ள சொற்களைக் கூறத் தொடங்கினான்.

30. யத்யப்யஹம் ஹி சண்டால: பூர்வகர்ம விதூஷித:
ப்ராப்தோஹம் மாநுஷம் பாவம் விதிதேநாந்தராத்மநா

வ்யாக்யானம் - பூர்வ கர்ம தோஷத்தாலே இந்த சண்டாள ஜன்மத்திலே பிறந்தேனாகிலும், பரமாத்ம ஜ்ஞாநமுண்டானபடியினாலே ஒரு மனுஷ்யனுக்குண்டான ஜ்ஞாநம் எனக்குமுண்டு காண். ஆகையால், என்னுடைய வார்த்தையைக் கேளாய் என்று சொல்லுகிறான் காணும் – என்கிறது.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – நம்பாடுவான் அதனிடம், “எனது பூர்வ கர்மம் காரணமாக நான் சண்டாளனாகப் பிறந்தேன் என்றாலும், பரம்பொருளைப் பற்றிய ஞானம் ஏற்பட்டதால், உயர்ந்த பிறவிக்கான ஞானம் எனக்கு உள்ளது. நான் கூறுவதை நீ கேட்பாயாக”, என்றான்.

31. ச்ருணு தத் ஸமயம் ரசேஷா யேநாகச்சாம்யஹம் புந:
தூராஜ் ஜாகரணம் க்ருத்வா லோகநாதஸ்ய த்ருப்தயே

வ்யாக்யானம் - த்ரையேலோக்யநாதனான ஸர்வேச்வரனைத் திருப்பள்ளியுணர்த்தி ஸமாப்த வ்ரதனாய்த் திரும்பவும் யாதொருபடி நான் மீளவருவேனோ, அதுக்கீடான ப்ரதிஜ்ஞைகளைப் பண்ணிக் கொடுக்கிறேன். அவற்றை நீ கேளாய் என்று சொன்னான் காணும் நம்பாடுவான் - என்கிறார்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – மூன்று உலகங்களின் நாயகனான ஸர்வேச்வரனை நான் சென்று திருப்பள்ளி எழுச் செய்து, அவன் அளிக்கின்ற வரத்துடன் மீண்டும் வருவேன். அதற்கான சத்தியங்களும் செய்து கொடுக்கிறேன். அந்தச் சொற்களை நீ கேட்பாயாக.

32. ஸத்யமூலம் ஜகத் ஸர்வம் லோக: ஸத்யே ப்ரதிஷ்டித:
நாஹம் மித்யா ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸத்யமேவ வதாம்யஹம்

வ்யாக்யானம் - லோகமுண்டானதும் ஸத்யத்தாலே, லோகம் ப்ரதிஷ்டிதமாய் நின்றதும் ஸத்யத்தாலே. ஆகையால் நான் ஸத்யமே சொல்லுமித்தனை போக்கி, அஸத்யம் ஒருகாலும் சொல்லேனென்றான் காணும் - என்றார்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - இந்த லோகங்கள் ஏற்பட்டது ஸத்யம் என்ற பரம்பொருளால் ஆகும். உலகம் நிலைத்து நிற்பதும் ஸத்யம் என்பதால் ஆகும். எனவே நான் ஸத்யம் மட்டுமே கூறுவேன் அல்லாது பொய் என்றும் கூறமாட்டேன்.

33. அத்ய மே ஸமயஸ் தத்ர ப்ரஹ்மராக்ஷஸ தம் ச்ருணு
சபாமி ஸத்யேந கதோ யத்யஹம் நாகமே புந:

வ்யாக்யானம் - வாராய் ப்ரஹ்மராக்ஷஸனே! என்னுடைய ப்ரதிஜ்ஞையைக் கேளாய். யாவனொருவன் ஸர்வகாரணமான ஸத்யத்தைத் தப்புக்கிறானோ அவன் பாபத்தை அடையக்கடவேன் மீளவும் வந்திலேனாகில் - என்கிறான்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - ப்ரஹ்மராக்ஷஸனே! எனது சபதத்தைக் கேட்பாயாக. நான் உன்னிடம் மீண்டும் வரவில்லை என்றால், அனைத்திற்கும் காரணமான ஸத்யத்தை மீறுபவன் அடையும் பாவத்தை அடைவேனாக.

34. யோ கச்சேத் பர தாராம்ச்ச காமமோஹ ப்ரபீடித:
தஸ்ய பாபேந லிப்யேயம் யத் யஹம் நாகமே புந:

வ்யாக்யானம் - யாவனொருவன் மன்மத பீடிதனாய்க்கொண்டு பரஸ்தீ கமனம் பண்ணுகிறான், அவன் பாபத்தை அடையக் கடவேன், மீளவும் வந்திலேனாகில் - என்கிறான்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - நான் மீண்டும் வரவில்லை என்றால், மன்மதனின் அம்பிற்கு இலக்காகி, வேறு பெண்களை நாடுபவன் அடையக்கூடிய பாவத்தை நான் அடைவேனாக.

35. பாகபேதம் து ய: குர்யாத் ஆத்மநச்சோபபுஞ்ஜத:
தஸ்ய பாபேந லிப்யேயம் யத் யஹம் நாகமே புந:

வ்யாக்யானம் - யாவனொருவன் புஜிக்குமிடத்தில் தனக்கும், கூட புஜிக்கிறவர்களுக்கும் பாகபேதம் பண்ணி புஜிக்கிறான், அவன் பாபத்தை அடையக் கடவேன் மீளவும் வந்திலேனாகில் - என்கிறான்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - நான் மீண்டும் வரவில்லை என்றால், உணவு உண்ணும் இடத்தில் தனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் உணவில் சுவை மற்றும் அளவு வேறுபாடுகள் செய்பவன் அடையும் பாவத்தை அடைவேனாக.

36. தத்வா வை பூமிதாநம் து புநராச்சிந்ததீஹ ய:
தஸ்ய பாபேந லிப்யேயம் யத் யஹம் நாகமே புந:

வ்யாக்யானம் - யாவனொருவன் ஒரு ப்ராஹ்மணனுக்கு பூமிதானம் பண்ணித் திரும்பவும் அந்த பூமியை அபஹரிக்கிறான், அவன் பாபத்தை அடையக் கடவேன் மீளவும் வந்திலேனாகில் - என்கிறான்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - நான் மீண்டும் வரவில்லை என்றால், அந்தணன் ஒருவனுக்குத் தானமாக ஒரு நிலத்தை அளித்துவிட்டு, மீண்டும் அதே நிலத்தை அபகரிப்பவன் அடையக்கூடிய பாவத்தை அடைவேனாக.

37. ஸ்த்ரியம் புக்த்வா ரூபவதீம் புநர் யஸ்தாம் விநிந்ததி
தஸ்ய பாபேந லிப்யேயம் யத் யஹம் நாகமே புந:

வ்யாக்யானம் - யாவனொருவன் ரூபவதியான ஸ்த்ரியை யௌவன காலத்தில் அனுபவித்து, பின்பு அவளுக்கு தோஷத்தைச் சொல்லி விட்டுவிடுகிறான், அவன் பாபத்தை அடையக் கடவேன் மீளவும் வந்திலேனாகில் - என்கிறான்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - நான் மீண்டும் வரவில்லை என்றால், யார் ஒருவன் அழகான பெண்ணை, அவளது

இளமையில் அனுபவித்து, அவளுக்கு வயதான பின் ஏதோ குற்றம் கூறி அவளைத் தள்ளி விடுகிறானோ, அவனது பாவத்தை அடைவேனாக.

38. யோமாவாஸ்யாம் விசாலாசுஷி ச்ராத்ததம் க்ருத்வா ஸ்த்ரியம் வ்ரஜேத்
தஸ்ய பாபேந லிப்யேயம் யத் யஹம் நாகமே புந:

வ்யாக்யானம் - யாவனொருவன் அமாவாஸ்யையன்று ச்ராத்தம் பண்ணி ஸ்த்ரீகமனம் பண்ணுகிறான், அவன் பாபத்தை அடையக் கடவேன் மீளவும் வந்திலேனாகில் - என்கிறான்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - நான் மீண்டும் வரவில்லை என்றால், யார் ஒருவன் அமாவாசை அன்று சிரார்த்தம் செய்து விட்டு, பெண்ணுடன் கூடினால் ஏற்படும் பாவத்தை அடைகிறானோ, அவனது பாவத்தை அடைவேனாக.

39. புக்த்வா பரஸ்ய சாந்நாநி யஸ்தம் நிந்ததி நிர்க்ருண:
தஸ்ய பாபேந லிப்யேயம் யத் யஹம் நாகமே புந:

வ்யாக்யானம் - யாவனொருவன் பரனுடைய அன்னத்தை நன்றாக புஜித்து தயையில்லாதவனாய், திரும்பவும் அவனை தூஷிக்கிறான், அவன் பாபத்தை அடையக் கடவேன் மீளவும் வந்திலேனாகில் - என்கிறான்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - நான் மீண்டும் வரவில்லை என்றால், யார் ஒருவன் மற்றொருவன் அளிக்கின்ற சோற்றை நன்றாக உண்டுவிட்டு, கருணை இல்லாமல் அவனையே தூஷிப்பதால் ஏற்படும் பாவத்தை அடைகிறானோ, அவனது பாவத்தை அடைவேனாக.

40. யஸ்து கந்யாம் ததாமீதி புநஸ் தாம் ந ப்ரயச்சதி
தஸ்ய பாபேந லிப்யேயம் யத் யஹம் நாகமே புந:

வ்யாக்யானம் - யாவனொருவன் கன்யையைக் கொடுக்கிறோமென்று சொல்லித் திரும்பவும் கொடாமல் போகிறான், அவன் பாபத்தை அடையக் கடவேன் மீளவும் வந்திலேனாகில் - என்கிறான்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – நான் மீண்டும் வரவில்லை என்றால், யார் ஒருவன் தன் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொடுக்கிறேன் என்று வாக்களித்துவிட்டு அவ்விதம் செய்யாமல் உள்ளதால் ஏற்படும் பாவத்தை அடைகிறானோ, அவனது பாவத்தை அடைவேனாக.

41. ஷஷ்ட்யஷ்டம்யோர் அமாவாஸ்யா சதுர்தச்யோச்ச நித்யச:

அஸ்நாதாநாம் கதிம் கச்சே யத் யஹம் நாகமே புந:

வ்யாக்யானம் - யாவனொருவன் ஷஷ்டி, அஷ்டமீ, அமாவாஸ்யை, சதுர்தசி இந்த திதிகளில் ஸ்நானம் பண்ணாதே புஜிக்கிறான், அவன் பாவத்தை அடையக் கடவேன் மீளவும் வந்திலேனாகில் – என்கிறான்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – நான் மீண்டும் வரவில்லை என்றால், யார் ஒருவன் சஷ்டி, அஷ்டமி, அமாவாசை, சதுர்த்தி ஆகிய திதிகளில் நீராடாமல் உணவு உட்கொண்டால் வரும் பாவத்தை அடைகிறானோ, அவனது பாவத்தை அடைவேனாக.

42. தாஸ்யாமீதி ப்ரதிச்ருத்ய ந ச யஸ் தத் ப்ரயச்சதி

கதிம் தஸ்ய ப்ரபத்யே வை யத் யஹம் நாகமே புந:

வ்யாக்யானம் - யாவனொருவன் ஒருவனுக்கு ஒன்றைக் கொடுக்கிறேனென்று சொல்லித் திரும்பவும் அதைக் கொடுக்காமல் போகிறான், அவன் பாபத்தை அடையக் கடவேன் மீளவும் வந்திலேனாகில் - என்கிறான்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – நான் மீண்டும் வரவில்லை என்றால், யார் ஒருவன் ஒருவனுக்கு ஒரு பொருளை அளிக்கிறேன் என்று கூறிவிட்டு அளிக்காமல் போவதால் வரும் பாவத்தை அடைகிறானோ, அவனது பாவத்தை அடைவேனாக.

43. மித்ரபார்யாம் து யோ கச்சேத் காமபாண வசாநுக:
தஸ்ய பாபேந லிப்யேயம் யத் யஹம் நாகமே புந:

வ்யாக்யானம் - மிதாத் த்ராயத இதி மித்ரம் என்று சொல்லுகிறபடியே மஹோபகாரகனான மித்ரனுடைய பார்யையை வசீகரிக்கிறான் யாவனொருவன், அவனுடைய பாபத்தை அனுபவிக்கக் கடவேனாகிறேன் மீளவும் வந்திலேனாகில் – என்கிறான்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – நான் மீண்டும் வரவில்லை என்றால், யார் ஒருவன் தனக்கு மிகுந்த உதவி செய்த நண்பனின் மனைவியை வசிகரிப்பதால் ஏற்படும் பாவத்தை அடைகிறானோ, அவனது பாவத்தை அடைவேனாக.

44. குருபத்நீம் ராஜபத்நீம் யே து கச்சந்தி மோஹிதா:
தேஷாம் கதிம் ப்ரபத்யே வை யத் யஹம் நாகமே புந:

வ்யாக்யானம் – யாவர் சில பேர்கள் தங்களுக்கு ஆழ்ஷ்மிக ப்ரதாவான ஆசார்யனுடைய பத்நியையும் ஐஹிக ப்ரதாதாவான ராஜாவினுடைய பத்நியையும் காமத்தினாலே அனுபவிக்கிறார்களோ, அவர்கள் பாபத்தை அடையக் கடவேன் மீளவும் வந்திலேனாகில் - என்கிறான்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – நான் மீண்டும் வரவில்லை என்றால், யார் ஒருவன் தனக்கு உபதேசம் செய்வதால் தந்தையாக உள்ள ஆசார்யனுடைய பத்தினி, தன்னை ஆள்வதால் தந்தையாக உள்ள அரசனின் பத்தினி ஆகியவர்களைக் காமம் கொண்டு அனுபவிக்கிறானோ, அதனால் அவன் அடையும் பாவத்தை அடைவேனாக.

45. யோ வை தாரத்வயம் க்ருத்வா ஏகஸ்யாம் ப்ரீதிமாந் பவேத்
கதிம் தஸ்ய ப்ரபத்யே வை யத் யஹம் நாகமே புந:

வ்யாக்யானம் - யாவனொருவன் இரண்டு ஸ்த்ரீகளை விவாஹம் பண்ணி ஒரு ஸ்த்ரீயை உபேசைஷ பண்ணி மற்றொரு ஸ்த்ரீயை ஸந்தோஷத்தோடே அனுபவிக்கிறான், அவன் பாபத்தை அடையக் கடவேன் மீளவும் வந்திலேனாகில் – என்கிறான்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – நான் மீண்டும் வரவில்லை என்றால், யார் ஒருவன் இரண்டு பெண்களை மணந்து கொண்டு, ஒருவனைப் புறக்கணித்து, மற்றொருவனை மட்டும் அனுபவிப்பதால் ஏற்படும் பாவத்தை அடைகிறானோ, அவனது பாவத்தை அடைவேனாக.

46. அநந்ய சரணாம் பார்யாம் யௌவநே ய: பரித்யஜேத்
தஸ்ய பாபேந லிப்யேயம் யத் யஹம் நாகமே புந:

வ்யாக்யானம் - யாவனொருவன் அநந்யகதியாயும் பதிவ்ரதையாயுமிருக்கிற ஸ்த்ரீயை யௌவனத்திலே த்யஜிக்கிறான், அவன் பாபத்தை அடையக் கடவேன் மீளவும் வந்திலேனாகில் – என்கிறான்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – நான் மீண்டும் வரவில்லை என்றால், யார் ஒருவன் மற்றவர்களைப் பார்க்காமல், பதிவ்ரதையாக உள்ள பெண்ணை இளமையில் த்யஜிப்பதால் ஏற்படும் பாவத்தை அடைகிறானோ, அவனது பாவத்தை அடைவேனாக.

47. கோகுலஸ்ய த்ருஷார்த்தஸ்ய ஜலார்த்தமபி தாவத:
விக்நம் ஆசரதே யஸ்து தத் பாபம் ஸ்யாத நாகமே

வ்யாக்யானம் - யாவனொவன் பஹுதாஹத்தினாலே, மிகவும் பீடிதமாய் ஜலபாநார்த்தம் வேகத்தோடே ஓடி வருகிற பசுக்கூட்டத்துக்கு ஜலபான விக்நம் பண்ணுகிறான், அவன் பாபத்தை அடையக் கடவேன் மீளவும் வந்திலேனாகில் - என்கிறான்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – நான் மீண்டும் வரவில்லை என்றால், யார் ஒருவன் மிகுந்த தாகம் காரணமாக, நீர் பருக வேண்டும் என்ற வேகத்துடன் ஓடி வரும் பசுக்கூட்டத்திற்குக் கிட்டும் நீரைத் தடுப்பதால் ஏற்படும் பாவத்தை அடைகிறானோ, அவனது பாவத்தை அடைவேனாக.

48. ப்ரஹ்மக்நே ச ஸுராபே ச சோரே பக்ந வ்ரதே ததா
யா கதிர் விஹிதா ஸ்த்பிஸ் தத் பாபம் ஸ்யாத நாகமே

வ்யாக்யானம் - யாவனொருவன் ப்ரஹ்மஹத்யை பண்ணுகிறான், யாவனொருவன் மத்யபானம் பண்ணுகிறான், யாவனொருவன் ஸ்வர்ணஸ்தேயம் பண்ணுகிறான், யாவனொருவன் வ்ரதபங்கம் பண்ணுகிறான் – இப்படிப்பட்ட மஹா பதிதர்களுக்குப்

பெரியோர்களாலே யாதொரு கதி சொல்லப்படுகிறதோ, அப்படிக்கொத்த க்ரூரமான பாபத்தை அடையக் கடவேன் மீளவும் வந்திலேனாகில் – என்கிறான்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – நான் மீண்டும் வரவில்லை என்றால், யார் ஒருவன் ப்ரஹ்மஹத்யை, மத்யபானம், வ்ரதபங்கம் முதலானவற்றைச் செய்கிறானோ, இவனைப் போன்ற மஹாபாவிகளுக்குக் கிட்டும் கதி இதுவே என்று எந்த கொடுமையான கதியைப் பெரியவர்கள் கூறுகின்றனரோ, அப்படிப்பட்ட கொடுமையான பாவத்தை அடைவேனாக.

49. வாஸுதேவம் பரித்யஜ்ய யேந்யம் தேவமுபாஸதே

தேஷாம் கதிம் ப்ரபத்யே வை யத் யஹம் நாகமே புந:

வ்யாக்யானம் - யாவர் சில பேர்கள் ஆச்ரிதஸுலபனாய், ஸர்வவ்யாபியான ஸ்ரீவாஸுதேவனை ஆராதநம் பண்ணாமல் இதர தேவதைகளை உபாஸிக்கிறார்கள், அவர்களுடைய துர்க்கதியை அடையக் கடவேன், மீளவும் வந்திலேனாகில் – என்கிறான்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – நான் மீண்டும் வரவில்லை என்றால், எந்த சிலர் அடைவதற்குச் சுலபமாகவும், எங்கும் உள்ளவனும் ஆகிய வாஸுதேவனை ஆரதிக்காமல் மற்ற தேவதைகளை உபாஸிக்கிறார்களோ, இதனால் எத்தகைய தாழ்ந்த கதியை அடைகின்றனரோ, அவர்களின் தாழ்ந்த கதியை அடைவேனாக.

50. நாராயணமதாந்யைஸ் து தேவைஸ் துல்யம் கரோதி ய:

தஸ்ய பாபேந லிப்யேயம் யத் யஹம் நாகமே புந:

வ்யாக்யானம் - ஸர்வஸமாத்த்ரனாய், ஸர்வாந்தர்யாமியாய், ஸர்வகர்ம ஸமாராத்யனாய் முமுக்ஷுபாஸ்யனாய், மோக்ஷப்ரதனாய், முக்த ப்ராப்யனான ஸர்வேச்வரனையும், "காணிலுமுருப்பொலார் செவிக்கினாத கீர்த்தியார் பேணிலும் வரந்தரும் மிடுக்கிலாத தேவராய்" கர்மபரவசரான வ்யதிரித்த தேவதைகளையும் ஸமமாக எண்ணுகிறான் யாவனொருவன், அவனைப்போலே நித்யஸம்ஸாரியாகக் கடவேன் மீளவும் வந்திலேனாகில் - என்று இப்படி சபதங்களைப் பண்ணினான் காணும் நம்பாடுவான் – என்று பூமிப்பிராட்டியைப் பார்த்து ஸ்ரீவராஹநாயனார் அருளிச் செய்தார்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – நான் மீண்டும் வரவில்லை என்றால், யார் ஒருவன் அனைத்திற்கும் ஆத்மாவாகவும்,

அனைத்திற்கும் அந்தர்யாமியாகவும், முமுக்ஷுக்களால் உபாஸிக்கப்படுபவனும், மோக்ஷம் அளிப்பவனும் ஆகிய ஸர்வேச்வரனையும் – கர்மங்களால் வசப்படும் மற்ற தெய்வங்களையும் ஒன்று என நினைப்பவன் மீண்டும் ஸம்ஸாரத்தில் சிக்குவது போன்று நானும் சிக்குவேனாக. இப்படியாக பல சபதங்களை நம்பாடுவான் செய்தான் என்று வராஹப்பெருமான் பூமிப்பிராட்டியிடம் கூறினான்.

51. சண்டால வசநம் ச்ருத்வா பரிதுஷ்டஸ்து ராஷஸ:
உவாச மதுரம் வாக்யம் கச்ச சீக்ரம் நமோஸ்து தே

வ்யாக்யானம் - இப்படி ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிய நம்பாடுவானைப் பார்த்து ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸானது ஸந்துஷ்டமாய் நமஸ்கரித்து, “இப்படி ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணின நீ கடுகப்போய் வ்ரதத்தைத் தலைக்கட்டித் திரும்பி வரக் கடவாய்”, என்று மதுரமாக வார்த்தை சொல்லிற்று.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – இப்படியாகச் சபதம் செய்த நம்பாடுவானை ப்ரஹ்மரக்ஷஸ் வணங்கி அவனிடம், “இப்படியாகச் சபதம் செய்த நீ விரைவாகச் சென்று, உன்னுடைய விரதத்தை முடித்துக் கொண்டு, மீண்டும் இங்கு வருவாயாக”, என்று இனிமையாகக் கூறியது.

52. ராக்ஷஸேந விநிர்முத்தச் சண்டால: க்ருத நிச்சய:
புநர்காயதி மஹ்யம் வை மம பக்த்யா வ்யவஸ்தித:

வ்யாக்யானம் - ராக்ஷஸனாலே விடப்பட்ட நம்பாடுவான் ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் முக்தனானவன் வருமாபோலே வந்து, முன்பு போலே நமக்குப் பாடினான் காணும் – என்கிறார்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – இப்படியாக ராக்ஷஸனால் விடுவிக்கப்பட்டு, அங்கிருந்து மீண்ட நம்பாடுவான், ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபட்ட முக்த ஆத்மா போன்று நம் முன்பாக வந்து, நமக்குப் பாடினான்.

53. அத ப்ரபாதே விமலே விநிவ்ருத்தே து ஜாகரே
நமோ நாராயணேத்யுக்த்வா ச்வபாக: புநராகமத்

வ்யாக்யானம் - அநந்தரம் பொழுது விடிந்து ஜாகரவ்ரதமும் தலைக்கட்டினவளவிலே, நம்பக்கலிலே ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் பண்ணி, தனக்கு த்யாஜ்யமான சரீரம் கழிகையிலுண்டான ஆசையாலே கடுக மீண்டான் காணும் நம்பாடுவான் - என்றருளிச் செய்கிறார்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - அதன் பின்னர் பொழுது விடிந்து, திருப்பள்ளியெழுச்சி இசைத்த பின்னர், நம்மிடம் ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் செய்து, தனக்குப் பாரமாக உள்ள உடல் நீங்கப் போகிறது என்ற ஆசையால் வேகமாகப் புறப்பட்டான்.

54. கச்சதஸ் த்வரிதம் தஸ்ய புருஷ: புரத: ஸ்தித:
உவாச மதுரம் வாக்யம் ச்வாபாகம் தத் அநந்தரம்

வ்யாக்யானம் - நம்பாடுவான் மீண்டு போகிறவளவில் நம்பக்கல் பாட வந்த கடுமையைக் காட்டில் இரட்டித்த கடுமையோடே போகப்புக்கான். இப்படிப் போகிறவன் முன்பே ஒரு புருஷனானவன் வந்து நின்று நம்பாடுவானைப் பார்த்து இனிதான் ஒரு வார்த்தை சொன்னான் காணும்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - இப்படியாக நம்பாடுவான் மீண்டும் தனது இருப்பிடம் நோக்கிச் செல்லும்போது, அவன் நம்மைப் பாட வரும்போது வந்த வேகத்தைக் காட்டிலும் இரண்டு மடங்கு அதிக வேகமாச் சென்றான். இவ்விதம் சென்ற நம்பாடுவானிடம் ஒரு மனிதன் வந்து நின்று, நம்பாடுவானிடம் இனிமையாகப் பேசத் தொடங்கினான்.

55. குதோ கச்சஸி சண்டால த்ருதம் கமந நிச்சிதம்
ஏததாசக்ஷவ தத்வேந யத்ர தே வர்த்ததே மந:

வ்யாக்யானம் - உன் நடையைப் பார்த்தவாறே முன்பு போலன்றிக்கே அறக்கடுகியிருந்தது. நீ இப்படி எங்கேறப் போகிறது? இதை எனக்கு உண்மையாகச் சொல்ல வேணுமென்றான் அந்தப் புருஷன்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – அந்த மனிதன் நம்பாடுவானிடம், “உன்னுடைய நடையானது முன்பு போன்று இல்லாமல், மிகவும் வேகமாக உள்ளதே! இத்தனை வேகமாக நீ எங்கே செல்கிறாய்? இதனை நீ உள்ளது உள்ளபடிக்கூறவேண்டும்”, என்றான்.

56. தஸ்ய தத் வசநம் ச்ருத்வா ச்வபாக: ஸத்யஸம்மத:
உவாச மதுரம் வாக்யம் புருஷம் தத் அநந்தரம்

வ்யாக்யானம் - ஸத்யப்ரதிஜ்ஞான நம்பாடுவான் அந்தப் புருஷன் வார்த்தையைக் கேட்டு அவனைப் பார்த்து மதுரமாக ஒரு வார்த்தை சொன்னான் காணும் – என்கிறார்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – உண்மையே மட்டும் கைக்கொண்ட நம்பாடுவான் அந்தப் புருஷன் கூறியதைக் கேட்டு, அவனிடம் இனிமையாக கூறத்தொடங்கினான்.

57. ஸமயோ மே க்ருதோ யத்ர ப்ரஹ்மராஷுஸ ஸந்நிதௌ
தத்ர அஹம் கந்துமிச்சாமி யத்ராஸௌ ப்ரஹ்மராஷுஸ:

வ்யாக்யானம் - ப்ரஹ்மராஷுஸஸின் முன்பே சபதங்களைப் பண்ணிப் போந்தேன். அந்தப் ப்ரதிஜ்ஞை தப்பாமல் யாதொரு இடத்திலே ப்ரஹ்மராஷுஸன் நின்றான், அங்கேறப் போகிறேன். முன்பு நின்றவிடத்தில் கண்டிலேனாகில் அவன் நின்றவிடந் தேடிப் போகக் கடவேனென்கிறான் நம்பாடுவான் – என்றருளிச் செய்கிறார்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – நம்பாடுவான் அந்தப் புருஷனிடம், “ப்ரஹ்மராஷுஸ ஒன்றுக்கு நான் பல சபதங்கள் செய்துவிட்டு வந்தேன். அதன்படி அந்த ப்ரஹ்மராஷுஸ உள்ள இடம் தேடிச் செல்கிறேன். அங்கு அது இல்லை என்றால், அது எங்கு உள்ளதோ அங்கு தேடிச் செல்வேன்”, என்றான்.

58. ச்வபாக வசநம் ச்ருத்வா புருஷோ பாவசோதக:
உவாச மதுரம் வாக்யம் ச்வபாகம் தத் அநந்தரம்

வ்யாக்யானம் - இப்படி நம்பாடுவான் சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டு, அந்தப் புருஷன் இவனுடைய மனஸ்ஸை சோதிக்கக்காக ஒரு மதுரமான வார்த்தை சொன்னான் காணும் - என்கிறார்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – இதனைக் கேட்ட அந்த வழிப்போக்கன், நம்பாடுவானின் மனதை சோதிக்க எண்ணியவனாக, நம்பாடுவானிடம் இனிமையாகக் கூறத் தொடங்கினான்.

59. ந தத்ர கச்ச சண்டால மார்க்கேணாநேந ஸுவ்ரத
தத்ர அஸௌ ராக்ஷஸ: பாப: பிசிதாசீ துராஸத:

வ்யாக்யானம் - அங்கே ஜாதியால் ராக்ஷஸனுமாய், அதிலே விபீஷணனைப் போலே தர்மாத்மாவாயிருக்கையன்றிக்கே பாபிஷ்டனுமாய், அதிலே சரீரம் கொண்டு தப்பிப் போகையன்றிக்கே மாம்ஸ பக்ஷகனுமாய், அவனைக் கொண்டு போகவெண்ணாதபடி பலவானாயிருப்பான் ஒருத்தன். அங்கு நீ போகக் கடவையல்லை காண் - என்று நம்பாடுவானைப் பார்த்து இவன் மனஸ்ஸை சோதிக்க வார்த்தை சொன்னான் காணும் அந்தப் புருஷன்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – நம்பாடுவானின் மன உறுதியை சோதிக்க எண்ணிய அந்த வழிப்போக்கன் நம்பாடுவானிடம், “அந்த ப்ரஹ்மராக்ஷஸ் விபீஷணன் போன்று தர்மவான் அல்லன்; மிகுந்த பாவங்களைச் செய்பவன்; மாமிசம் உண்பவன்; அவனைக் கொன்றுவிட்டு யாரும் தப்ப இயலாது; அங்கு நீ செல்ல வேண்டாம்”, என்றான்.

60. புருஷஸ்ய வச: ச்ருத்வா ச்வபாக: ஸத்ய ஸங்கர:
மரணம் தத்ர நிச்சித்ய மதுரம் வாக்யம் அப்ரவீத்

வ்யாக்யானம் - அந்தப் புருஷன் சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டு ஸத்யவாதியான நம்பாடுவான் ஸத்யத்தை விடுவதைக் காட்டிலும் ப்ராணனை விடுவதே ச்ரேஷ்டமாக நினைத்து மதுரமாகவொரு வார்த்தை சொன்னான் காணுமென்கிறார்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – இதனைக் கேட்ட உண்மையை மட்டுமே கூறும் நம்பாடுவான், “சத்தியத்தைக் கைவிடுவதை விட உயிரை விடுவதே மேல்”, என்று எண்ணி, அந்த வழிப்போக்கனுக்கு இனிமையாக மறுமொழி கூறினான்.

61. நாஹமேவம் கரிஷ்யாமி யந்மாம் த்வம் பரிப்ருச்சஸி
அஹம் ஸத்யே ப்ரவ்ருத்தோ வை சீலம் ஸத்யே ப்ரதிஷ்டிதம்

வ்யாக்யானம் - வாராய் புருஷனே! நான் இது செய்யவதில்லை. நான் ஸத்யம் தப்பாதேயிருப்பவன். நான் ஸத்யத்தைத் தப்பினாலும், என் ஸ்வபாவம் ஸத்யத்தைத் தப்பாது காண் – என்றான் காணும் நம்பாடுவான்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – நம்பாடுவான் வழிப்போக்கனிடம், "புருஷனே! நான் அது போன்று செய்யமாட்டேன். இதுவரை நான் சத்தியம் தப்பியவன் அல்லன். நான் சத்தியத்தை மீறினாலும் எனது ஸ்வபாவம் தப்பாது", என்றான்.

62. தத: ஸ பத்மபத்ராஷு: ச்வபாகம் ப்ரத்யுவாச ஹ
யத் யேவம் நிச்சயஸ்தாத ஸ்வஸ்தி தேஸ்து கமிஷ்யத:

வ்யாக்யானம் – இப்படிச் சொன்ன நம்பாடுவானைப் பார்த்து அந்தப் புருஷனும், இவன் ப்ராணனை விட்டும் ஸத்யத்தை ரக்ஷிக்கக் கடவேனென்று சொன்னபடியாலே ப்ரியப்பட்டு, "அமலங்களாக விழிக்கும்" என்று சொல்லுகிறபடியே நம்பாடுவானைப் பாடவரக் காட்டின ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸினுடைய ஆபத்தும், நம்பாடுவானுடைய ஆபத்தும் போகும்படி பூர்ண கடாஷும் பண்ணி "உனக்கு மங்களமுண்டாகக் கடவது, போகாய்" என்று அனுப்பினான் காணும். அந்தப் புருஷன் யாரோ என்று ஸந்தேஹியாதே. மஹாவராஹ: ஸ்புட பத்மலோசந: என்றும், புருஷ: புஷ்கரேஷுண: என்றும் சொல்லுகிறபடியே இருவருமொருவராகக் கொள்ளீரென்று அருளிச் செய்கிறார்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – இப்படியாகக் கூறிய நம்பாடுவானைக் கண்டு அந்த வழிப்போக்கன், "உயிரை விட்டும் சத்யத்தைக் காப்பேன்", என்று கூறுகிறானே என வியந்தான். நம்பாடுவனைத் தன்னிடம் வரும்படியாகச் செய்த ப்ரஹ்மரக்ஷஸின் ஆபத்து மற்றும் நம்பாடுவானின் ஆபத்து ஆகியவை அவர்களை விட்டு நீங்கும்படியாக அந்த வழிப்போக்கன் கடாஷித்தான். இந்த வழிப்போக்கன் வேறு யாரோ அல்ல, நாழும் (வராஹன்) அவனும் ஒன்றே என்று கொள்ளவேண்டும்.

63. ப்ரஹ்மரக்ஷோந்திகம் ப்ராப்ய ஸத்யே அஸௌ க்ருத நிச்சய:
உவாச மதுரம் வாக்யம் ராக்ஷஸம் பிசிதாசநம்

வ்யாக்யானம் - அந்தப் புருஷன் விடை கொடுக்க, நம்பாடுவான் அந்த ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு இருக்கிற இடம் தேடிச் சென்று ரக்ஷஸ்ஸைக் கிட்டி இனிதாக ஒரு வார்த்தை சொன்னான்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – அந்தப் புருஷனிடம் விடை கொடுத்த நம்பாடுவான், அங்கிருந்து புறப்பட்டு, ப்ரஹ்மரக்ஷஸ் உள்ள இடம் தேடிச் சென்று அதனிடம் இனிமையாகக் கூறத் தொடங்கினான்.

64. பவதா ஸமநுஜ்ஞாதோ காநம் க்ருத்வா யதேப்ஸயா
விஷ்ணவே லோகநாதாய மம பூர்ணோ மநோரத:
ஏதாநி மம சாங்காநி பக்ஷயஸ்வ யதேச்சயா

வ்யாக்யானம் - வாராய் ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸே! நீ அனுஜ்ஞை பண்ணிப்போன நான் ப்ராஹ்மணானுஜ்ஞை பெற்றுப் போனவனாகையாலே எனக்கு வேண்டியபடி ஸர்வேச்வரனாய், மஹாவிஷ்ணுவான ஆழகிய நம்பியைப் பாடி உகப்பித்துப் பூர்ண மனோரதனானேன். நீயும் என் சரீரத்தில் ருதிர மாம்ஸாதிகளைக் கொண்டு பூர்ண மனோரதனாகாய் என்றான் நம்பாடுவான்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – நம்பாடுவான் ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸிடம், “ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸே! உன்னிடம் இருந்து உத்தரவு பெற்றுச் சென்ற நான், எனது விருப்பத்தின்படி ஸர்வேச்வரனும் மஹாவிஷ்ணுவும் ஆகிய திருக்குருங்குடிநம்பியைப் பாடி, அவனை மகிழ வைத்தேன். அதனால், என்னுடைய விருப்பம் முழுவதுமாக நிறைவேறப் பெற்றேன். நீ என்னுடைய உடலில் உள்ள ரத்தம், சதை ஆகியவற்றை உண்டு, உன்னுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வாயாக”, என்றான்.

65. ச்வபாக வசநம் ச்ருத்வா ப்ரஹ்மரக்ஷோ பயாநகம்
உவாச மதுரம் வாக்யம் ச்வபாகம் ஸம்சித வ்ரதம்

வ்யாக்யானம் - அத்யந்தம் பயங்கரமாயிருக்கிற ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸானது நம்பாடுவான் வார்த்தையைக் கேட்டு, நம்பாடுவானைப் பார்த்து மதுரமாக ஒரு வார்த்தை சொல்லிற்று.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – அப்போது பயங்கரமான அந்த ரக்ஷஸ், நம்பாடுவானிடம் இனிமையாகக் கூறத் தொடங்கியது.

66. த்வம் அத்ய ராத்ரௌ சண்டாள விஷ்ணோர் ஜாகரணம் ப்ரதி
பலம் கீதஸ்ய மே தேஹி ஜீவிதம் யதி சேச்சஸி

வ்யாக்யானம் - வாராய் மஹாநுபாவனே! ப்ராணனை விடுவதாக வந்த உனக்கு ப்ராணனோடே போக வேண்டியிருக்கில், இன்றிரவு ஸர்வேச்வரனுக்குப் பாடின பாட்டின் பலத்தைத் தந்து உன் ப்ராணனோடே போகாய் என்றான் அந்த ரக்ஷஸன்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – ப்ரஹ்மரக்ஷஸ் நம்பாடுவானிடம், “உயர்ந்தவனே! உயிர் போய்விடப் போகிறது என்ற எண்ணதுடன் வந்த நீ, இரவில் ஸர்வேச்வரன் முன்பாகப் பாடிய பாடலின் பலனை எனக்கு அளித்துவிட்டு, உயிருடன் இங்கிருந்து செல்வாயாக”, என்றது.

67. ப்ரஹ்மரக்ஷாவச: ச்ருத்வா ச்வபாக: புநரப்ரவீத்

வ்யாக்யானம் - இப்படி ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸின் வார்த்தையைக் கேட்டு நம்பாடுவான் மற்றோரு வார்த்தை சொன்னான்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – இப்படியாகக் கூறிய ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸின் பேச்சைக் கேட்ட நம்பாடுவான் அதனிடம் பதில் அளித்தான்.

68. யத் த்வயா பாஷிதம் பூர்வம் மயா ஸத்யஞ்ச யத் க்ருதம்
பசுஷயஸ்வ யதேச்சம் மாம் தத்யாம் கீதபலம் ந து

வ்யாக்யானம் - நீ முன்பு சொன்னாப்போலே நானும் தப்பாமல் செய்ததால் நீயும்படியே என்னுடைய சரீரத்தை பசுஷிக்குமத்தனை போக்கி, நான் கீதபலத்தைத் தருவதில்லை என்றான் நம்பாடுவான்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – நம்பாடுவான் ரக்ஷஸ்ஸிடம், “நீ முன்னர் கூறியபடி நான் எனது சொல் தவறாமல் இங்கு

வந்தேன். நீயும் முன்பு கூறியபடி எனது உடலை எடுத்துக்கொள். நான் பாடிய பாடலின் பலனை உனக்கு அளிக்கமாட்டேன்”, என்றான்.

69. சண்டாலஸ்ய வச: ச்ருத்வா ஹேதுயுக்தம் அநந்தரம்
உவாச மதுரம் வாக்யம் சண்டாலம் ப்ரஹ்மராசுஷஸ:

வ்யாக்யானம் - ராசுஷஸனானவன் நம்பாடுவான் காரணத்துடன் சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டு மறுபடியும் இனிதாக ஒரு வார்த்தை சொன்னான்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - சரியான காரணத்துடன் நம்பாடுவான் கூறிய சொற்களைக் கேட்ட ப்ரஹ்மராசுஷஸ, நம்பாடுவானை மயக்கும்விதமாக இனிமையாகப் பேசத் தொடங்கியது.

70. அதவார்த்தம் து மே தேஹி புண்யம் கீதஸ்ய யத் பலம்
ததோ மோக்ஷயாமி கல்யாண பசுஷா தஸ்மாத் விபீஷணாத்

வ்யாக்யானம் - கீதபலமெல்லாம் தாராவிடிலும் கீதபலத்தில் பாதியாகிலும் தந்து, பயங்கரமான பசுஷணத்தில் நின்றுத் தப்பிப்போனாலாகாதோ மஹாநுபாவனே - என்று சொல்லிற்றுக் காணுமென்கிறார்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - ப்ரஹ்மராசுஷஸ, “உயர்ந்தவனே! நீ பாடிய பாடலின் பலனை முழுவதாக அளிக்காவிட்டாலும் பாதிப் பலனையாவது தந்து விட்டு, எனக்கு உணவாகாமல் தப்பிச் செல்வாயாக”, என்றது.

71. ப்ரஹ்மராசுஷா வச: ச்ருத்வா ச்வபாக: ஸம்சித வ்ரத:
வாணீம் ச்லக்ஷணாம் ஸமாதாய ப்ரஹ்மராசுஷஸம் அப்ரவீத்

வ்யாக்யானம் - ப்ரஹ்மராசுஷஸஸின் வார்த்தையைக் கேட்டு நம்பாடுவானும் இனிதாக ஒரு வார்த்தை சொன்னான். பசுஷயாமீதி ஸம்ச்ருத்ய கீதம் அந்யத் கிம் இச்சஸி? என்னுடைய சரீரத்தை பசுஷிக்கக் கடவேனென்று அறுதியிட்ட நீ கீதார்த்த பலத்தைக் கேட்கிறாய். அதுவும் தருவதில்லை - என்றறுதியிட்டான் நம்பாடுவான்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - ப்ரஹ்மராசுஷஸ கூறியதைக் கேட்ட நம்பாடுவான் அதனிடம் இனிமையாக, “நீ

என்னுடைய உடலைத் தின்றுவிடுவேன் என்று கூறினாய். ஆனால் இப்போது, எனது பாட்டின் பலனைக் கேட்கிறாய். அதனை நான் தரமாட்டேன்”, என்றான்.

72. ச்வபாகஸ்ய வச: ச்ருத்வா ப்ரஹ்மரக்ஷோ பயாவஹம்
உவாச மதுரம் வாக்யம் ச்வபாகம் ஸம்சித வ்ரதம்
73. ஏக யாமஸ்ய மே தேஹி புண்யம் கீதஸ்ய யத் பலம்
ததோ யாஸ்யஸி கல்யாண ஸங்கமம் புத்ர தாரகை:

வ்யாக்யானம் - அநந்தரம் க்ருரக்ருத்யனான ப்ரஹ்மராக்ஷஸனும் நம்பாடுவானைப் பார்த்து ஒரு யாமத்தின் பாடின பாட்டின் பலமாகிலும் தந்து, உன் புத்ரதாராதிகளோடே கூடக்கடவாய் - என்றான்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - அதன் பின்னர் ப்ரஹ்மரக்ஷஸ் நம்பாடுவானிடம், "ஒரு யாமத்தில் பாடிய பாட்டின் பலனையாவது தந்துவிட்டு, வீடு திரும்பி, உனது புத்திரன் மற்றும் மனைவியுடன் மகிழ்ந்திருப்பாயாக", என்று கூறியது.

74. ச்ருத்வா ராக்ஷஸ வாக்யாநி சண்டலோ கீதலாலஸ:
உவாச மதுரம் வாக்யம் ராக்ஷஸம் க்ருத நிச்சய:

வ்யாக்யானம் - இப்படிச் சொன்ன ரக்ஷஸ்ஸின் வார்த்தையைக் கேட்டு த்ருடவ்ரதனாய், தீரனாயுமிருக்கிற நம்பாடுவானும் ரக்ஷஸ்ஸைப் பார்த்து இனிதாக ஒரு வார்த்தை சொன்னான்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - இப்படியாக இருந்த ரக்ஷஸ்ஸின் சொல்லைக் கேட்டு, தனது வ்ரதத்தில் உறுதியான நம்பாடுவான், அந்த ரக்ஷஸ்ஸிடம் இனிமையாகக் கூறத் தொடங்கினான்.

75. ந யாமஸ்ய பலம் தத்யாம் ப்ரஹ்மரக்ஷஸ் தவேப்ஸிதம்
பிபஸ்வ சோணிதம் மஹ்யம் யத் த்வயா பூர்வ பாஷிதம்

வ்யாக்யானம் - வாராய் ரக்ஷஸ்ஸே! ஒரு யாமத்தில் பாடின பலமும் தருவதில்லை. என்னிடத்தில் பாட்டுக்குப் போலே ராகமுண்டாயிருக்கிற என்னுடைய ரக்தத்தைப் பானம் பண்ணுமத்தனை போக்கி, நான் பாடல் பலம் தருவதில்லை - என்றான் நம்பாடுவான்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – நம்பாடுவான் அதனிடம், “ரக்ஷஸ்ஸே! ஒரு யாமத்தில் பாடின பலனைக் கூட நான் தரப்போவதில்லை. எனது பாடலுக்கு ராகம் எப்படி உள்ளதோ, அது போன்று எனது உடலுக்கு உள்ள ரத்தத்தை வேண்டுமானால் பருகிக்கொள்”, என்றான்.

76. ச்வபாகஸ்ய வச: ச்ருத்வா ராக்ஷஸ்: பிசிதாசந:

ஸத்யவந்தம் குணஜ்ஞம் ச சண்டாலம் இதம் அப்ரவீத்

வ்யாக்யானம் - இப்படி நம்பாடுவான் சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டு, இவன் உயிரை மாறிக் கொடுத்தும் ஸத்யம் தப்பாமல் நின்றவனாகையாலும், ப்ராணனிற் காட்டிலும் பாட்டினுடைய வைபவத்தையறிந்தவனாகையாலும், இவன் ஸர்வத்தினுடைய வைஷ்ணவத்தையுமறியுமென்றறுதியிட்டு ப்ரஹ்மராக்ஷஸன் நம்பாடுவானைப் பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னான்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – இதனைக் கேட்ட ரக்ஷஸ், “இவன் தனது உயிரை விட ஸத்யத்தைப் பெரிதும் மதிக்கிறான். தனது ப்ராணனை விட, பாட்டின் மேன்மையை அறிந்தவனாகவும் உள்ளான். ஆக இவன் அனைத்தின் பெருமைகளையும் அறிந்தவனாக உள்ளான்”, என்று உணர்ந்தது. தொடர்ந்து நம்பாடுவானிடம் கூறத் தொடங்கியது.

77. ஏகம் கீதஸ்ய மே தேஹி யத் த்வயா விஷ்ணுஸம்ஸதி

நிக்ரஹாத் தாரயாஸ்மாத்வை தேந கீதபலேந மாம்

78. ஏவம் உக்த்வா து சண்டாலம் ராக்ஷஸ்: சரணம் கத:

வ்யாக்யானம் - வாராய் மஹாநுபாவனே! இன்று நீ விஷ்ணு ஸன்னதியில் பாடின பாட்டில் ஒரு பாட்டின் பலத்தையாகிலும் கொடுத்து என்னை இந்த ராக்ஷஸ் ஜன்மத்தில் நின்றும் உத்தரிப்பிக்க வேணுமென்று சொல்லி, ரக்ஷஸ்ஸு நம்பாடுவானை சரணம் புகுந்தது காணும் என்கிறார்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) – நம்பாடுவானிடம், “இன்று நீ மஹாவிஷ்ணுவின் முன்பாகப் பாடிய பாடலின் ஒரு பாட்டின் பலனை மட்டுமாவது அளித்து, என்னை இந்த ப்ரஹ்மராக்ஷஸ் பிறப்பில் இருந்து விடுவிப்பாய்”, என்று சரணம் புகுந்தது.

79. ச்ருத்வா ராக்ஷஸ வாக்க்யாநி ச்வபாக: ஸம்சித வ்ரத:
உவாச மதுரம் வாக்க்யம் ராக்ஷஸம் பிசிதாசநம்

வ்யாக்யானம் - இப்படி வெகுவிதமாக ப்ரார்த்தித்துச் சொன்ன ரக்ஷஸ்ஸின் வார்த்தைகளை ஸத்ய ப்ரதிஜ்ஞான நம்பாடுவான் கேட்டு, ரக்ஷஸ்ஸைப் பார்த்து மதுரமான ஒரு வார்த்தை சொன்னான் காணும் என்கிறார்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - இப்படியாக தன்னை வேண்டி நின்ற ரக்ஷஸ்ஸின் சொற்களை, சத்தியம் தவறாதவனான நம்பாடுவான் கேட்டு, அதனிடம் கூறத் தொடங்கினான்.

80. கிம் த்வயா துஷ்க்ருதம் கர்ம க்ருத பூர்வம் து ராக்ஷஸ:
கர்மணோ யஸ்ய தோஷேண ராக்ஷஸீம் யோநிம் ஆச்ரித:

வ்யாக்யானம் - இப்படி சரணாகதனான ரக்ஷஸ்ஸைப் பார்த்து நீ ராக்ஷஸ யோனியில் பிறக்கக்கூகு என்ன பாபத்தைப் பண்ணினாய் என்று கேட்டான் நம்பாடுவான்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - தன்னைச் சரணம் அடைந்த ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸிடம், “ நீ இந்த ராக்ஷஸ பிறவி எடுக்க என்ன பாவம் செய்தாய்?”, என்று நம்பாடுவான் கேட்டான்.

81. ஏவம் உக்த: ச்வாபாகேந பூர்வ வ்ருத்தம் அநுஸ்மரந்
ராக்ஷஸ: சரணம் கத்வா ச்வபாகம் இதம் அப்ரவீத்

வ்யாக்யானம் - இந்தப்படிக்கு நம்பாடுவானாலே கேட்கப்பட்டதாய், பூர்வவ்ருத்த ஸ்மரணம் வந்ததான ரக்ஷஸ்ஸானது நம்பாடுவானை சரணாகதி பண்ணி ஒரு வார்த்தை சொல்லிற்று காணுமென்கிறார்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - இவ்விதம் கேட்கப்பட்டவுடன், ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸுக்கு அதனுடைய பூர்வ ஜன்ம நினைவுகள் ஏற்பட்டு, நம்பாடுவானிடம் சரணாகதி செய்து, கூறத் தொடங்கியது.

82. நாம்நா வை ஸோமசர்மா அஹம் சரகோ ப்ரஹ்மயோநிஜ:
ஸுத்ரமந்த்ரப் பரிப்ரஷ்டோ யூபகர்மண்யதிஷ்டித:

வ்யாக்யானம் - வாராய் மஹாநுபாவனே! பூர்வஜன்மத்திலே நான் ஸோமசர்மா என்றொரு ப்ரஹ்மணனாய் சரககோத்ரோத்பவனாய்ப் பிறந்து, ஸுத்ரமந்த்ர பரிப்ரஷ்டனாய் யாகம் பண்ணவேணுமென்று உபக்ரமித்தேன் - என்று ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு சொல்லிற்று காணும் என்கிறார்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - ப்ரஹ்மரக்ஷஸ் கூறத் தொடங்கியது : பூர்வ ஜன்மத்தில் நான் ஸோமசர்மன் என்ற அந்தணனாக சரக கோத்ரத்திலே பிறந்து, ஒரு யாகம் தொடங்கினேன்.

83. ததோஹம் காரயே யஜ்ஞம் லோபமோஹ ப்ரபீடித:
யஜ்ஞே ப்ரவர்த்தமாநே து சூலதோஷ: த்வஜாயத

வ்யாக்யானம் - அர்த்தலோப மோஹத்தினாலே யஜ்ஞம் பண்ணினேன். அந்த யஜ்ஞத்திலே மஹத்தான சூலதோஷமுண்டாச்சுதென்று சொல்லிற்று காணுமென்கிறார்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - அர்த்தம் (செல்வம்) சம்பாதிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தினால் யாகம் துவக்கிய எனக்கு கடுமையான சூல நோய் (வயிறு நோய்) ஏற்பட்டது. (யாகத்தை இயற்றத் தகுதி இல்லாமையால் சூலநோய் உண்டானது என்றும் சில உரைகளில் உள்ளது).

84. அத பஞ்சம ராத்ரே து அஸமாப்தே க்ரதாவஹம்
அக்ருத்வா விபுலம் கர்ம தத: பஞ்சத்வம் ஆகத:

வ்யாக்யானம் - யஜ்ஞம் தொடங்கி அஞ்சு நாளான பிற்பாடு யாக ஸமாப்தியா காமலிருக்கச் செய்தே நான் மரணத்தையடைந்தேன் என்றது காண் என்கிறார்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - அந்த நோய் காரணமாக, யாகம் தொடங்கி ஐந்து நாட்களுக்குப் பின்னர், யாகத்தை முடிக்காமலேயே நான் மரணம் அடைந்தேன்.

85. தஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய தோஷேண மாதங்க ச்ருணு யந்மம
ஜாதோஸ்மி ராக்ஷஸஸ் தத்ர ப்ராஹ்மணோ ப்ரஹ்மராக்ஷஸ:

வ்யாக்யானம் - வாராய் மஹாநுபாவனே! கேள், அந்த யாக தோஷத்தினாலே நான் ப்ரஹ்மராக்ஷஸஸாக வந்து பிறந்தேன் என்றான் காணும் என்கிறார்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - உத்தமனே! அந்த யாக தோஷம் காரணமாக நான் இப்படி ப்ரஹ்மராக்ஷஸஸாகப் பிறந்தேன்.

86. ஏவம் து யஜ்ஞ தோஷேண வபு: ப்ராப்தம் இதம் மம
இதி உக்த்வா து ததா ரக்ஷ: ச்வபாகம் சரணம் கதம்

வ்யாக்யானம் - இப்படி யஜ்ஞ தோஷத்தினாலே இப்படிப்பட்ட ராக்ஷஸ சரீரத்தை அடைந்தேனென்று சொல்லி நம்பாடுவானை சரணமடைந்தது காணும் என்கிறார்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - இப்படியாக, யாகதோஷம் காரணமாக ராக்ஷஸ பிறவி அடைந்ததாகக் கூறிய ப்ரஹ்மராக்ஷஸ நம்பாடுவானைச் சரணம் அடைந்தது.

87. ப்ரஹ்மரக்ஷாவச: ச்ருத்வா ச்வபாக: ஸம்சித வ்ரத:
பாடம் இதி அப்ரவீத் வாக்யம் ப்ரஹ்மராக்ஷஸ சோதித:

வ்யாக்யானம் - நாம் விபீஷணனுக்கு முன்பு அபயப்ரதானம் பண்ணினாப்போலே நம்பாடுவானும் சரணாகதமான ரக்ஷஸஸுக்கு பாடமென்று அபயப்ரதானம் பண்ணினான் காணும் என்கிறார்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - எம்பெருமான் பூமிப்பிராட்டியிடம், “நாம் விபீஷணனுக்கு எப்படி சரணாகதி அளித்தோமோ அது போன்று, நம்பாடுவானும் அந்த ரக்ஷஸஸுக்கு சரணாகதி அளித்தான்”, என்று கூறினான்.

88. யந்மயா பச்சிமம் கீதம் ஸ்வரம் கைசிகம் உத்தமம்
பலேந தஸ்ய பத்ரம் தே மோக்ஷயிஷ்யாமி கில்பிஷாத்

வ்யாக்யானம் - இன்று ராத்ரி கைசிகமென்றோரு பண்ணைப் பாடினேன். அந்த கீதபலத்தினால் இந்த ராக்ஷஸ ஜன்மத்தினின்றும் விடுபட்டு மோஷத்தையடையக் கடவாய் என்று அபயப்ரதானம் பண்ணினான் காணும் நம்பாடுவான்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - நம்பாடுவான் அந்த ரக்ஷஸ்ஸிடம், “இன்று இரவு கைசிகம் என்ற ராகத்தில் நான் எம்பெருமான் முன்பாகப் பாடினேன். அந்த கீத பலன் காரணமாக நீ உனது ராக்ஷஸ பிறவி நீங்கி, மோக்ஷத்தை அடைவாய்”, என்று தான் பெற்ற பலனைத் தானம் அளித்தான்.

ஸ்ரீ வராஹ உவாச

89. யஸ்து காயதி பக்த்யா வை கைசிகம் மம ஸம்ஸதி
ஸ தாரயதி துர்காணி ச்வபாகோ ராக்ஷஸம் யதா

வ்யாக்யானம் - யாவனொருவன் பக்தியோடே கூட நம்முடைய ஸன்னிதியில் வந்து கைசிகமென்கிற பண்ணைப் பாடுகிறான், அவன் ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸை உத்தரிப்பித்த நம்பாடுவானைப் போலே தன்னை ஆச்ரயித்தவர்களை உத்தரிப்பன் - என்று ஸ்ரீவராஹநாயனார் பூமிப்பிராட்டியைப் பார்த்து அருளிச்செய்தார்.

எளிய நடை - (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) - வராஹப்பெருமான் பூமிப்பிராட்டியிடம், “யார் ஒருவன் பத்தியுடன் வந்து நம் முன்பாக கைசிகம் என்ற ராகத்தை இசைக்கிறானோ, அவன் ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸைக் கரையேற்றிய நம்பாடுவான் போன்று, தன்னை அண்டியவர்களைக் காப்பாற்றுவான்”, என்று அருளிச் செய்தார்.

90. ஏவம் தத்ர வரம் க்ருஹ்ய ராக்ஷஸோ ப்ரஹ்ம ஸம்ஸ்தித:
ஜாதஸ்து விமலே வம்சே மம லோகஞ்ச கச்சதி

வ்யாக்யானம் - இப்படி நம்பாடுவான் பக்கலிலே வரம் பெற்ற அந்த ரக்ஷஸ்ஸும் அந்த சரீரத்தை விட்டு நல்ல வம்சத்திலே நம்முடைய பக்தனாய்ப் பிறந்து நமக்குப் பல்லாண்டு பாடி நம் பெரியவீடு பெற்றான் காணுமென்று நாச்சியாரைப் பார்த்து அருளிச் செய்தார்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) –
 ”இப்படியாக நம்பாடுவானிடம் வரம் பெற்ற ப்ரஹ்மரக்ஷஸ், அந்த பிறவியை விடுத்து, சிறந்த குலத்தில் நமது பக்தனாகப் பிறந்து, நமக்குப் பல்லாண்டு பாடி, நம்முடைய பரமபதம் அடைந்தான்”, என்று பிராட்டியிடம் எம்பெருமான் அருளிச் செய்தான்.

91. ச்வபாகச்சாபி ஸுச்ரோணி மம சைவோபகாயக:

க்ருத்வாது விமலம் கர்ம ஸ ப்ரஹ்மத்வம் உபாகத:

வ்யாக்யானம் - பின்பு நம்பாடுவானும் நெடுங்காலம் நம்முடைய வைபவத்தைப் பாடி நம் பெரியவீடு பெற்றான் காணுமென்று அருளிச் செய்தார்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) –
 அதன் பின்னர், நம்பாடுவான் பல காலம் நம்முடைய வைபவம் பாடி, நம்முடைய பரமபதம் பெற்றான்.

92. ஏதத் கீதபலம் தேவி கௌமுதத்வாதசீம் புந:

யஸ்து காயதி ஸ ஸ்ரீமாந் மம லோகஞ்ச கச்சதி

வ்யாக்யானம் - நமக்குப்பாடுவான் பெறும் பேறு சொல்லுகிறோம் - யாவனொருவன் கார்த்திகை மாஸத்து சுக்லபக்ஷ த்வாதசியன்றைய தினம் நம்முடைய ஸன்னிதி முன்பே வந்து இந்த கைசிக மாஹாத்மயத்தை வாசிக்கிறான், யாவனொருவன் கேட்கிறான், அவர்களும் “சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டே” என்றும், ”ஏதத் ஸாமா காயந்நாஸ்தே” என்றும் சொல்லுகிறபடியே நமக்குப் பல்லாண்டு பாடிக் கொண்டு ஆத்மானுபவம் பண்ணிக் கொண்டிருப்பார்கள் காணும் - என்று நாச்சியாரைப் பார்த்துப் பெருமாள் அருளிச் செய்தார். இப்படி அருளிச் செய்த வார்த்தையைக் கேட்ட நாச்சியாரும் ப்ரளயார்ணவத்திலுண்டான இளைப்பெல்லாம் தீர்ந்து இக்கான ரூபமாயிருப்பதொரு உபாய வைபவமிருந்தபடியென் - என்று க்ருதார்த்தையானாள்.

எளிய நடை – (பாராயணம் செய்யும்போது, இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டாம்) –
 வராஹப்பெருமாள் பிராட்டியிடம், “இப்படியாக நமக்காகப் பாடுபவன் பெரும் பலனை கூறுகிறேன். யார் ஒருவன் கார்த்திகை மாதம், சுக்ல பக்ஷம் த்வாதசி நாளில், நம் முன்பாக கைசிக மாஹாத்மயம் வாசிக்கிறானோ, வாசிப்பதைக் கேட்கிறானோ, அவன் நமக்கு என்றும் திருப்பல்லாண்டு பாடியபடி இருக்கக் கடவன்”, என்று அருளிச் செய்தான். இதனைக் கேட்ட பூமிப்பிராட்டி, ப்ரளயகாலத்தால் ஏற்பட்ட களைப்பு அனைத்தும் நீங்கப்

பெற்றவளாக, இப்படி ராக ரூபமாகவே எம்பெருமாணை அடைவதற்கு ஓர் உபாயம் உள்ளதே”, என்று வியந்து நின்றாள்.

இதி ஸ்ரீவராஹபுராணே பூமிவராஹ ஸம்வாதே கைசிக மாஹாத்ம்யம் நாம
அஷ்டசத்வாரிம்ச அத்யாய:

ஸ்வாமி பராசரபட்டர் அருளிச்செய்த கைசிகபுராண வ்யாக்யானம்
ஸம்பூர்ணம்

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியார் ஸமேத ஸ்ரீபூவராஹப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி பராசரபட்டர் திருவடிகளே சரணம்